



MY A ŠKOLA

Občasník základní školy Olomouc, Heyrovského 33 školní rok 2017/18

Milí čtenáři školních novin,

mám velkou radost z toho, že na začátku školního roku dostáváte nové číslo našich školních novin, na kterém se podíleli jak naši žáci, tak pedagogičtí pracovníci. Teď právě je máte v rukou a určitě jste se stejně jako já těšili, jaké překvapení v nich najdete, co se v nich dočtete. Snad také stejně jako já čtíte jejich nefalšovanou vůni křídového barevného papíru a tiskařských barev. Těšit se na něco, o čem víme, že přijde, znamená tradici. A právě tradice jsou to, na co dnes mnozí zapomínají nebo jimi i tak trochu opovrhují. Ale tradice do školního života, podle mého názoru, bezesporu patří a Heyrák se je snaží budovat a udržovat. Některé věci prostě mají svou tradici a hodnotu, a k nim určitě patří i naše školní noviny. Výroba takových školních novin není žádná levná záležitost. Určitě by bylo levnější zpracovat všechny články v elektronické podobě, potom uložit na nějaký web, připojit se na internet a kdo má zájem ať si to najde, uloží a přečte, až se mu bude chtít. Ale to už by tak nějak nebylo ono.

Prakticky – obrazně i doslova - jsme denně obklopeni obrovským souborem „chytrých“ doplňků, které se umí připojit na internet a měly by nám svými funkcemi usnadňovat život. Lidé začínají nosit chytré hodinky, chytré oblečení, chytré boty, jezdí v chytrých autech, komunikují pomocí chytrých telefonů, domů si také začínají požívat chytré spotřebiče. Až moc často se setkáváte s výrazem „chytrý“, připadá mi to až vtipné, ale je tomu tak. Je až trochu zarážející, co všechno může být chytré a jak se stále méně častěji objevuje slovní spojení „chytrý žák“. Že by nám někdy zmizeli? Pevně doufám, že tomu tak není a nebude.

Jsmo teprve na samém začátku školního roku, ale ten uplyne jako voda a bude se zase vydávat vysvědčení. Možná víte, že v letošním školním roce na Vás čeká novinka. Nově se budou ve školách používat o 17 mm kratší formuláře, které budou obsahovat navíc tzv. QR kód. Ten totiž umožňuje převést informace do grafické podoby podobně jako čárový kód např. jako v obchodech (i když je to dnes v podstatě již překonaná technologie). A tak mně napadá, co kdybychom už rovnou přestali vydávat vysvědčení v tiskové podobě a rodiče by svým dětem, našim žákům koupili malý flash disk, na který by Vám paní učitelka nebo pan učitel nahrál Vaše vysvědčení, zabalil do miniaturní krabičky, které bychom nakoupili místo klasický formulářů tiskopisů vysvědčení (cena je zhruba stejná), opatřili zlatou mašličkou a vám potom v den vysvědčení předali jako takový speciální dárek?

Už Vás slyším, jak voláte: Ne, to ne! Když pomínou skutečnost, že některá vysvědčení by si ani žádné dárkové balení nezasloužila, jak by k tomu přišli naši prvňáčci, které dnes na Heyráku vítáme, kdyby žádné vysvědčení nedostali? Vždyť historie vysvědčení na našem území sahá do roku 1774, kdy byl zaveden Všeobecný školní řád císařovnou Marii Terezií. No uznejte, to už je nějaká tradice!

Držme se tradic a plníme své povinnosti, nezapomínejme na věci, které vždy dělaly školu školou. Nezapomínejme slušně zdravít, poprosit a poděkovat, přezouvat se, psát úkoly nebo třeba jen mít obalené učebnice a sešity - i když jsem četl, že někde v Čechách je celkem prosperující živnostník, který obaluje učebnice za 6 nebo 8 Kč za kus podle velikosti. Nic z těchto zdánlivých, ale přesto důležitých maličkostí za nás žádný „chytrý“ pomocník neudělá.

Pohodový školní rok 2017/18, na jehož konci budete všichni zase o něco chytřejší, Vám přeje

Mgr. Oldřich Anděl, ředitel školy

Začíná to ZÁPÍSEM

Dalo by se říci, že „to“ – tedy „škola“ začíná již zápisem do 1. ročníku. Pro všechny je to velký den plný očekávání. Obzvlášť letos, kdy kapacita mnohých škol již neumožňovala přijmout libovolný počet prvňáčků, a spádovost hrála hlavní roli, vládlo v mnoha rodinách všeobecné napětí. U dítěte, které šlo poprvé do neznámého prostředí něco předvádět, a u rodičů, kteří trnuli, aby jim zvolená nespádová škola dítě přijala.

U nás nakonec ale všechno dobře dopadlo. K zápisu se dostavilo celkem 144 dětí, z toho 48 na odloučené pracoviště Čajkovského. Do prvních tříd však nastupuje jen 107 prvňáčků, někteří si na tu slávu ještě rok počkají, jiní upřednostnili jinou školu. Kapacita naší školy umožnila otevřít jen 4 první třídy (z toho jednu na pracovišti Čajkovského) a tak se také stalo.

Na naše nové prvňáčky se už moc těšíme. Čekají na ně čtyři pěkně vybavené třídy a čtyři šikovné paní učitelky, které udělají vše pro to, aby se dětem ve škole líbilo a dařilo.

Prvňáčkům i jejich rodičům přeji zdraví, sílu a úspěšnou cestu školním životem!

Mgr. Anna Příkrylová, ZŘ pro I. stupeň

Učitel roku

Den učitelů, 28. březen, je v Olomouci symbolicky tradičním termínem pro děkování pedagogům a udílení cen Učitel roku. Společné setkání ředitelů a pedagogů olomouckých základních škol a mateřinek se při této příležitosti uskutečnilo v Moravském divadle. Nesmírně nás těší, že si z této slavnostní události odnesla 2. místo (Zvláštní cenu primátora) naše paní učitelka Mgr. Jana Trnecková, která na Heyráku působí od 1. září 1989 a po celou dobu se jí daří nadchnout děti pro pohyb, čímž má velkou zásluhu na sportovních úspěších, kterými se Heyrák na veřejnosti prezentuje.

Paní učitelce k zaslouženému ocenění ještě jednou gratulujeme!



Co nového na Heyráku?

S novým školním rokem přichází téměř vždy nějaké novinky, tak co je to letos?

První novinka, které si všimne každý, kdo na Heyrák vejde hlavním vchodem, je vybudování vřátnice. Je to další z kroků, kterými chceme posílit bezpečnost našich žáků, Vašich dětí. Při současném počtu téměř tisíce žáků už nebylo možné mít naprostý přehled o přicházejících a odcházejících osobách, a to především odpoledne, kdy rodiče přichází vyzvedávat děti z oddělení školní družiny, které jsou z nedostatku prostoru umístěny v hlavní budově. Věříme, že vybudování vřátnice se službou, která bude mít o pohybu osob jasný přehled, usnadní situaci všem. Respektujte proto, prosím, pokyny služby a nebuďte dotčení, když Vás požádá o sdělení, za kým jdete, případně o zapsání do knihy návštěv. Nechceme školu hermeticky uzavřít, ale chceme vždy vědět, kdo do školy přichází a proč. Zároveň Vás prosíme, abyste – pokud to není úplně nezbytně nutné, např. z důvodu úrazu – ráno nedoprovázeli své děti až do šaten a k šatním skříňkám. Čím méně lidí se tam ráno na nevelkém prostoru a v časové tísní pohybuje, tím lépe.

Ze stejných důvodů, tzn. posílení bezpečnosti, byly instalovány videotelefony na budově školní družiny, které budou mít stejnou funkci jako vřátnice v hlavní budově.

Další novinkou je přemístění Školního poradenského pracoviště – školní psychologů, speciální pedagogů a výchovné poradkyně. Jejich pracovní nově najdete v přízemí, poblíž školní knihovny. Protože se především na školní psychologů mnohdy obracíte v citlivých záležitostech, umístili jsme toto nové pracoviště tak, abyste mohli využít přímo bočního vchodu – schody z boku budovy směrem ke sportovnímu areálu - a nemuseli chodit přes hlavní vchod. V tomto novém prostoru se budou odehrávat i schůzky s výchovnou poradkyní a jednání výchovných komisí. Kabinet, ve kterém najdete výchovnou poradkyni Mgr. Silvií Svobodovou během vyučování, se nezměnil – 307, 2. patro.

V loňském roce vyzkoušený nový časový harmonogram třídních schůzek se osvědčil, takže v něm budeme letos pokračovat. Znamená to, že nově vzniklé třídy budou mít první třídní schůzky zhruba po prvním měsíci školního roku, všechny třídy pak budou mít dvojice klasické třídní schůzky, zhruba na konci listopadu a na přelomu dubna a května. V případě závažného problému mohou být kdykoliv svolány mimořádné třídní schůzky. O všech termínech budete vždy informováni prostřednictvím žákovských knížek i webových stránek. Pokud máte pocit, že něco není v pořádku, a to jak v prospěchu, tak v chování Vašeho dítěte, neváhejte a domluve si konzultaci s kterýmkoliv vyučujícím. K tomu využíváte především možnost emailové komunikace (všichni učitelé užívají pracovní email ve tvaru Jmeno.Prijmeni@zsho.cz), nespolehejte pouze na telefon, ne vždy je učitel o přestávce v kabinetu k zastavení.

Věřím, že tyto novinky uvítáte a že nový školní rok, který právě začíná, bude takový, jaký si jej představujete.

Mgr. Ludmila Balíková, zástupkyně ředitele

Prvňáčci na výletě

V pondělí 19. června jeli žáci prvních tříd na výlet na hrad Šternberk. Na hradě nás čekalo přivítání a rozdělení do tří soutěžních skupin. Děti, stejně jako Harry Potter ve svých příbězích musely překonat a vyřešit nelehké úkoly, aby získaly čarodějnický poklad.

Všechny děti získaly odměnu, ti nejlepší měli možnost otevřít truhlici s pokladem. Po krátké přestávce jsme se odebrali na prohlídku hradu. Pan průvodce v dobovém kostýmu poutavě povídal o historii hradu a ukázal nám všechny zajímavosti. Nejvíc se nám líbily šaty a rytířské brnění.

Z výletu jsme se vrátili plni dojmů a těšíme se na další společné zážitky.

učitelky 1. tříd

**Monika Babičková, Iveta Krhová,
Kateřina Dubanská, Kateřina Navrátilová**



PŘEDŠKOLÁK 2017

Již několik let realizujeme na pomoc našim budoucím prvňáčkům a jejich rodičům školní projekt s názvem PŘEDŠKOLÁK, který nabízíme u zápisu. O co jde? Cílem našeho projektu je přiblížit dětem školní prostředí, pomoci odbourávat stres z přicházející změny a předvést rodičům v krátkých ukázkách, jak je možné doma dále rozvíjet připravenost dítěte na školu.

Vzhledem k dubnovému termínu zápisu do 1. ročníku letos projekt probíhal pouze ve dvou lekcích, ve kterých se objevila orientace v prostoru, zrakové a sluchové vnímání, pravolevá orientace, řečový projev a příprava na psaní.

Do projektu se zapojilo společně se svými rodiči celkem 20 dětí, které již pod vedením budoucích třídních učitelek 1. ročníků plnily různé „školní“ úkoly. Pokud se něco nedařilo hned a bylo třeba ještě něco doladit, byla dána rada nebo vhodný pracovní list pro domácí procvičování. Snažili jsme se, aby byl projekt pro děti i rodiče přínosem, a aby se všem zúčastněným u nás líbilo.

Mgr. Anna Přikrylová, ZŘ pro I. stupeň

Čtenářský klub ZŠ Heyrovského

Cesta ke čtenářské gramotnosti vede přes čtenářství. Žáci, kteří pravidelně čtou, mají mnohem větší pravděpodobnost vzdělávacího úspěchu. Snažíme se o to, abychom naše žáky rozečetli a přivedli je k pravidelné četbě, protože tak můžeme výrazně ovlivnit i jejich celkové vzdělávací výsledky.

Čtenářský klub na naší škole se rozběhl v listopadu 2016 a jeho činnost byla ukončena v červnu 2017. Žáci se scházeli jednou týdně 90 minut ve školní knihovně a byli rozděleni na dvě skupiny. První skupinu tvořili žáci 4. A, kteří si zvolili jako čtecí den středu a druhou žáci 4. C a 4. D, kteří četli ve čtvrtek. Čtenářský klub navštěvovalo celkem 18 dětí. Žáci prezentovali knihy, které přečetli. Vyprávěli, o čem knihy byly, co se jim líbilo, odpovídali na otázky kladené spolužáky. Vypíňovali pracovní listy a hráli čtenářské hry.

Dílnu čtení jsme zahajovali individuálním čtením. Po stanovenou dobu děti četly vypůjčenou knihu. Poté si sdělovali vzájemně osobní reakce na přečtenou část knihy, spolupracovali při plnění čtenářských úkolů. Učili se diskutovat a prezentovat své názory. Taktéž ve školním klubu proběhl Den otevřených dveří a beseda s autorem regionálních pohádek a pověstí s panem Jiřím Fialou.

Anketa - odpovědi žáků 4.C a 4.D

1. Čtete více? Z 11 žáků odpovědělo 10 ANO, 1 NE.
2. Máte více přečtených knih? Z 11 žáků odpovědělo 11 ANO.
3. Využíváte ve škole poznatků ze čtenářského klubu?
Z 11 žáků odpovědělo 11 ANO (nejvíce v přírodovědě).
4. Hovoříte doma, se spolužáky, učiteli o tom, co jste četli?
Z 11 žáků odpovědělo 8 ANO, 2 NĚKDY, 1 NE.
5. Baví vás číst? Z 11 žáků odpovědělo 11 ANO.
6. Baví vás čtenářské hry? Z 11 žáků odpovědělo 11 ANO.

Řazení dětské literatury dle oblíbenosti žáků 4.C a 4.D:

1. encyklopedie
2. komiksy
3. knihy s detektivní zápletkou
4. knihy dobrodružné
5. knihy s dětským hrdinou, fantasy

Marie Lipovská



Čtenářský klub na naší škole s dětmi 4.A třídy

Taktéž žáci 4. A prohlubovali svou čtenářskou gramotnost. Zábavnými aktivitami si děti obohacovaly svou fantazii, vyjadřovací schopnosti a paměť. Mohly si v každé hodině vybrat z nabídky knih školní knihovny jakoukoliv knihu. Učily se informovat ostatní děti o přečteném obsahu kapitol, naučily se mluvit také sami o sobě. Kladly otázky a učily se předávat smysluplný obsah vlastními slovy. Děti bavilo vyplňování z pracovních listů na dané téma, hra se slovy, skládání textu či jeho dramatizace.

Adam Novák: „Zlepšil jsem se ve čtení a čtu víc. Hodně se mi zlepšila čeština a těším se na další rok. Líbilo se mi hlavně povídání a hry. Mohli jsme být v knihovně dlouho a mohli si číst.“

Martin Vojtko: „Nejvíc se mi líbily hry a naučil jsem se povídat o své knížce.“

Kryštof Novák: „Zlepšil jsem se ve čtení a hlavně umím srozumitelně číst a mluvit.“

Melánie Marková: „Líp povídám o knihách a více čtu.“

Čtenářský klub navštěvovali: Melánie Marková, Šimon Němec, Adam Novák, Kryštof Novák, Alexandr Strebek, Jakub Stefančík, Martin Vojtko.

Ivana Hlaváčová

ZDRAVÝ ŽIVOTNÍ STYL U TŘEŠÁČKŮ

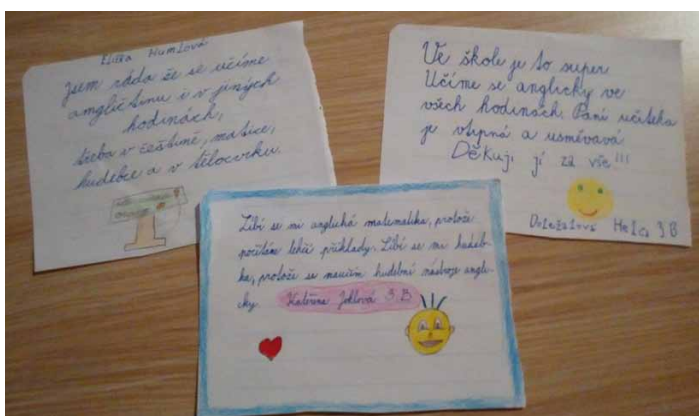
Třešáci si třídní projekt "Zdravý životní styl" užili se vším všudy. V posledních dnech školního roku na ně v každém předmětu čekaly speciální úkoly, aktivity a hry. Děti si i samy připravovaly křížovky, pracovní listy, doplňovačky... A co je bavilo nejvíce?

„Super bylo, když jsme tvořili v angličtině ve skupinách plakáty!“ řikala Klárka.

„Nejvíce mě bavil nákup zdravých potravin, ze kterých jsme pak připravili pohoštění (pomazánku, špičky, chlebičky),“ zhodnotil Kuba.

„Bavilo mě, že jsme se o zdraví učili i v angličtině,“ odpovídala Eliška.

Takže víme, co hodně jíst a dělat, abychom byli zdraví...tak se to budeme snažit dodržovat!



Od 1. do 5. třídy

1. třída byla docela velký šok oproti školce. Kupodivu jsme se do ní těšili. Komické je, že dětem, které začínají chodit do školky se do školky vůbec nechce a začne se jim tam líbit až ve chvíli, když mají jít do 1. třídy. Učili jsme se číst, psát a počítat, což je oproti spaní a hraní si docela velká změna.

2. třída byla sice těžší, ale jen o kousíček. Již jsme byli na velké budově, a tak jsme měli přístup do atria. Ke konci 2. třídy jsme dělali zkoušky do jazykové třídy a já i Kačka jsme uspěly a s námi i zbytek naší stávající třídy.

Ve 3. třídě bylo nové složení třídy, protože děti, které uspěly v testu, se dostaly do jedné třídy. Také jsme podnikli mnoho zajímavého. Například jsme navštívili U6 v Ostravě nebo jsme pořádali vánoční představení v kině Metropol.

4. třída byla větší změna, protože jsme už nechodili do družiny a místo prvouky byla přírodověda a vlastivěda. Byli jsme se podívat do zábavného vědeckého centra Vida v Brně.

Další rok uplynul jako voda a už jsme se ocitli v páté třídě, kde jsme opět hodně makali. Makala jsem i já s Kačkou, abychom se dostaly na gymnázium. Testy se nám povedly a příští školní rok už budeme spolu chodit na Hejčín. Ani 5. rok bychom se neobešli bez výletu, a tak jsme 14. 6. vyrazili do Ostravy. Naším prvním cílem bylo ostravské planetárium, kde to bylo ohromující. Potom jsme se šli podívat na expozici báňského záchranářství. Výlet jsme si užili jako každý jiný.

Chtěli bychom se rozloučit s našimi spolužáky a budeme doufat, že se nám bude dále dařit. Tato škola nám dala hodně zkušeností a znalostí. Chceme poděkovat všem paním učitelkám a panům učitelům, kteří se na našem vzdělávání podíleli. Tak zatím ahoj!

Kačka a Miša z 5. B



v. z. Plachá

Letošní konec školního roku pro mě byl zodpovědnější a něčím zajímavější než ty předchozí. Zastupovat třídní paní učitelku Krhovskou v první třídě pro mě byla nejen výzva, ale také zkušenost a možnost vyzkoušet si, jaké to je prožít s dětmi jejich první vysvědčení. Role paní učitelky nebyla nic jednoduchého, čekala mě spousta podpisů, razítek, ale také příjemné chvíle při předávání vysvědčení. Týden, který jsem s žáky strávila byl plný aktivit, legrace, zážitků, ale také plný emocí a hlavně těšení se na prázdniny. Navštívili jsme kino, poměřili si síly ve štafetových hrách, porovnali vědomosti, které za celý školní rok nasbírali. Třída 1. B si odnesla samé jedničky, velké pochvaly, ale hlavně spoustu vzpomínek na první rok ve škole. Bylo pro mě velkou ctí být s nimi u tak významného dne.

Monika Plachá

Jak to viděla 6. E

Výlet do Prahy

Výlet se mi líbil, nejlepší byla asi cesta vlakem. Š. H.
Jeli jsme vlakem, kde podávali občerstvení. Cesta trvala dvě a půl hodiny. V Praze jsme viděli synagogu. Pak jsme jeli tramvají na výstavu Trnkova zahrada. Výstava nebyla moc zábavná, byly tam malé děti. Vedle bylo velké hřiště, kde se Natka H. a paní učitelka Pirklová spálily na klouzačce. A. N.
V Praze se mi líbilo. Nejvíce jsem si užila hračkářství Hamleys. Ale cesta byla taky super, protože strašně rychle utekla. Překvapilo mě, že se s námi bavili i kluci. V. H.

Od rána jsem měla dobrou náladu, protože jsem se těšila do Prahy. Ve vlaku jsme jedli jídlo. V Praze nám ujela hned první tramvaj před obličejem. Poté jsme jeli na výstavu, vedle které byla obrovská prolézačka s velkou skluzavkou. Dokonce se nám podařilo překecat paní učitelku, aby šla nahoru. Sice si spálila lokty a má jizvy do konce života, ale byla to zábava. P. K.

Výlet Mariánské údolí - sv. Kopeček

Šli jsme celou dobu a při chození hráli hry. Já jsem byl jeden z posledních ve vyhodnocení. Pak jsme došli na hřiště u ZOO, kde jsme si hráli. M. B.
V lese jsem si to moc užila. Nejvíce mě bavila hra potopa, bomba a potkání. T. K.
Do lesa jsme jeli dvě zastávky vlakem a poznali jsme naši budoucí třídní učitelku Malinovou. Celý výlet jsme hráli hry. N. H.
Do lesa jsme jeli vlakem, ale cesta byla krátká. Jak jsme dojeli, paní učitelka Malinová nám rozdala balíčky a ty jsme museli udržet nafouklé celou cestu. Paní učitelka Malinová je moc srandovní. Potom jsme hráli další hry. Výlet byl super. E. K.

První rok na Heyráku

Tento školní rok se mi velice líbil. První pololetí jsem se musela seznamovat s věcmi, které na mé bývalé škole nebyly (čipy, atrium, hodně děcek). Také jsem se musela seznamovat s novými lidmi a učiteli. Moc mi chyběly bývalí spolužáci. V druhém pololetí jsem dost chyběla, ale i tak jsem zažila spoustu srandy a nových zážitků. Přestupu na Heyrák rozhodně nelituji. K. P.
Tento školní rok byl celkem naučný a zábavný. Byla jsem už na dvou školách a tahle je ze všech nejlepší. Rok byl celkem náročný, zjistila jsem které předměty mě baví a do kterých se musím učit. Se třídou jsme se více poznali a víme, co kdo má rád a co ne. N. O



Úspěchy našich žáků, aneb kde všude byl loni Heyrák vidět

I když se Vás snažíme o úspěších našich žáků, ze kterých máme vždy velkou radost, pravidelně informovat na školních webových stránkách a na školním facebooku, určitě neuškodí malá rekapitulace.

Ptáte se, který úspěch byl největší? Tak to Vám nepovím, nejde přece srovnávat olympiáda jazyková s olympiádou sportovní, nejde srovnávat výkon třetáka s osmákem, nejde srovnávat vítězství v soutěži, která má jedno kolo s vítězstvím v soutěži vyžadující postup přes několik kol. Všechny úspěchy jsou cenné, vždyť hranice úspěchu a neúspěchu je mnohdy zatraceně tenká a ne vždy se tolik potřebné štěstí přikloní na tu správnou stranu.

Heyrák je školou sportu zaslíbenou, takže sportovních úspěchů bylo logicky nejvíce. Na Olympiádě dětí a mládeže, která se konala na konci června v Brně, zazářila Alena Levková z loňské 7. A, která se stala olympijskou vítězkou ve skoku vysokém, a Sam Lawson z 9. A si přivezl dokonce tři stříbrné medaile! Dále atleti uspěli v prestižním Běhu Jana Opletala, kde obsadili 2. místo, a získali nespočet medailí a pohárů na nejrůznějších závodech na okresní, krajské i celostátní úrovni. Překonali i některé školní rekordy – např. Sam Lawson zaběhl na Mistrovství staršího žactva v Praze 60 m překážek za 8,16 s a Lucie Mičunková překonala tamtéž rekordy dva – 150 m zaběhla za 18,56 s a 60 m za 7,88 s. Další školní rekordy přidal Sam na Mistrovství ČR ve vícebojích v domácím olomouckém prostředí – 100 m překážek za 13,53 s a 60 m za 7,17 s. Starší i mladší žáci i žákyňe se neztratili ani v Poháru rozhlasu, neprestížnější školní atletické soutěži. Do celostátního kola v Kladně se probíjovalo družstvo starších žáků ve složení Lawson, Prokop, Kocourek, Horák, Kolář a Nevrla a vybojovali parádní 2. místo. Družstvo žáků z prvního stupně bojovalo ve Štafetovém poháru tak úspěšně, že se dostali až do celostátního finále v Časlavi, kde obsadili 13. místo. Fotbalisté letos hráli McDonald's Cup úspěšně ve Slatinicích, Grygově i v Olomouci a dokonce v celorepublikovém finále v Plzni, kde jim smolně uniklo medailové umístění. Ve fotbalovém Coca Cola Cupu naše ambice skončily v Uherském Hradišti, kde nám místní borci vystavili stopku a Heyrák se musel rozloučit s krásným pohárem, kterým se celý rok pyšnil. I ve florbalu jsme zabodovali, ale i když do toho kluci dali všechno, na postup do celostátního finále to tentokrát nestačilo. Úspěšné bylo družstvo žáků 2. - 4. tříd v minibasketu, když si z Opavy přivezli 1. místo a kvalifikaci do juniorské ligy NBA. Spoustu medailí si z Rýmařova a Dubu nad Moravou dovezla děvčata ze soutěží v aerobiku, z Dubu dokonce Stříbrný pohár v součtu medailí. A snažili jsme se i v házené, ve skocích přes švihadlo a v mnoha dalších sportovních aktivitách. Podrobněji o akcích fotbalistů i o pořádném úspěchu v aerobiku si můžete přečíst v samostatných článcích.

Do okresního kola postoupili naši zástupci v následujících olympiádách a soutěžích: v českém jazyce, chemické, zeměpisné, dějepisné, biologické, Pythagoriádě a Matematickém klokanovi. Do krajského kola se probíjoval Matěj Gröger z 9. B v chemické olympiádě, obsadil 17. místo. V regionálním kole soutěže Hledá se nejlepší chemik ČR obsadil Radek Večerka z 9. B 8. místo. Své zástupce jsme měli i v jazykových soutěžích (AJ a NJ), kde největšího úspěchu dosáhl David Stareček z 9. B, který vyhrál okresní kolo konverzační soutěže v angličtině a postoupil do krajského kola, kterého se ale pro nemoc nemohl zúčastnit. Nečekaný úspěch jsme letos zaznamenali na poli ruštiny, kdy dvě naše žákyňe Barbora Janková (3.) a Klára Wünschová (2.), obě z 8. B, obsadily přední místa v krajském kole soutěže v Mohelnici. Již tradičně složilo několik žáků 9. ročníku mezinárodní zkoušky z angličtiny – nižší úroveň KET i vyšší úroveň PET.

Pyšnit můžeme být i na ocenění v soutěžích výtvarných – z Olomouckého Bienále, přehlídky výtvarných a literárních prací žáků a studentů olomouckého regionu, jsme si odnesli hned 4 ocenění, z toho 2 získal Jakub Hrubý, a oceněn byl i projekt Malujeme pochody. Další ocenění pak naši žáci získali za práce ve výtvarné soutěži Nadace bezpečná Olomouc.

Na Heyráku v průběhu celého školního roku proběhlo mnoho dalších soutěží a věřte, že každý, kdo se do nějaké soutěže zapojil a předvedl to nejlepší, co v něm bylo, zaslouží obrovskou pochvalu! Děkujeme všem, kteří tímto způsobem Heyrák skvěle reprezentují a dávají o Heyráku vědět tím nejlepším možným způsobem!

A nebojte, na Heyráku je na další poháry a medaile ještě pořád spousta místa 😊

Ludmila Balíková



Výtvarná výchova 2016/17

„Výtvarka? A k čemu nám to bude?“ Otázka, kterou si občas vyslechne asi každý vyučující tohoto předmětu. K čemu (se) tedy výtvarnou výchovu učíme?

Tvářící činnost, na jejímž konci nás čeká hotový výkres, prochází mnoha fázemi. Takový žák či žákyně nastupuje do vlaku, který projíždí mnoha stanicemi a krajinami, v nichž hledá inspiraci, vnímá různé podněty, třídí je a vybírá si ty, které pak výtvarně zpracuje. Podněty mohou být různé - vizuální, sluchové, hmatové, může to být vůně dalek nebo naopak vůně domova, zapadá vzpomínka, aktuální zkušenost, ... Ve výtvarných pracích se odráží nejen okolní svět, ale také naše vnitřní krajiny, možná skryté a tajemné.

Tvářící proces spočívá v hledání a objevování, rozvíjíme tvořivost, kreativní myšlení a schopnost nacházet nová a neotřelá řešení. Výtvarné umění představuje vizuální druh komunikace, přináší nám do života krásu, příjemné zážitky, stejně jako nás upozorňuje na to, co společnost pálí...

Výtvarné dílo, výkres nám o svém tvůrci leccos napoví. Tvorba může být očistným procesem, do něhož vkládáme nejen radost z tvoření, ale veškeré pocity jakou jsou štěstí, bolest, vztek, strach, ... Výtvarné umění je naší přirozenou součástí odněpaměti, setkáváme se s ním celý život, každý den. Ať už je to dopravní značka, naše nové tenisky, krásný obraz, socha v parku či dům, všechno jsou to výsledky tvůrčího procesu, výletů do světa fantazie, kam nás výtvarné umění může brát kdykoliv, pokud mu to dovolíme. Stačí jen chtít.

Doufáme, že dveře do světa fantazie, který bývá pro děti přirozený, nebudou postupně uzavírány počítači, tablety a mobilními telefony. Proto se ve výtvarné výchově neustále snažíme k těmto dveřím hledat klíč a do těchto dveří nahlízet, vstupovat a objevovat ho. Důkazem jsou nejen krásné práce našich žáků vystavené na chodbách školy, ale i výsledky účasti na různých soutěžích. Takovou stálou mezi přehlídkami výtvarných prací je Olomoucké bienále, které se koná každé dva roky. A kdo z Heyráků získal na Bienále 2016 cenu? Maruška Zatloukalová za grafiku „Chodidla“, Jakub Hrubý za grafiku „Pračlověk“ a za malbu „Alegorie víry“ a ocenění byla i náš projekt „Malujeme podchody“, na kterém se podílela moje oblíbená banda vybraných žáků z bývalé 9. A, 9. B a 9. C. Cenu jsme si odnesli i ze soutěže Nadace bezpečná Olomouc, kde zabodovali žáci 6.B (Brodová Klára, Dzurjaniková Karolína, Padevětová Věra, Suchánková Alena, Bednář Petr a Machač Tomáš) s figurami dětí v životní velikosti a Jakub Dokoupil s 6.E s expresivně pojatou figurou skateboardisty. Všem žákům děkujeme za účast, úsilí, jež do tvorby vložili, a těšíme se na další školní rok plný výtvarného nadšení.

Součástí objevování světa výtvarného umění jsou i návštěvy vybraných výstav. V dubnu se žáci 6. B vydali do pražské Valdštejnské jízdárny na výstavu Františka Skály, který s výstavním prostorem pracuje jako s celkem, a připravil tak návštěvníkům nevšední zážitek plný drobných i monumentálních děl, světelných expozic a prací vytvořených přímo pro prostor Jízdárny. Poté žáci navštívili hravou expozici Zahrada Jiřího Trnky, která nás přenesla do světa tajemné zahrady za velikou zdí s rošťáckým kocourem, sečtělou velrybou a trpaslíkem, který není tím, čím se zdá. Žáci 8. B pak navštívili výstavu Fascinace skutečností, již připravilo olomoucké Muzeum umění. Tato výstava nás přenesla do světa obrazů, které vypadají jako fotografie, mistrovství autorů je nezpochybnitelné a jistě obdivuhodné.

Věřím, že i příští školní rok nám přinese spoustu krásných výtvarných zážitků a zkušeností, dovolí nám nahlédnout do světa fantazie a podaří se nám znovu a znovu objevovat krajiny výtvarného území.

Mgr. Jana Svobodová

PS - Volné zdi v naší blízkosti nás lákají :-). Letos jsme s žáky 6. B začali pracovat na výmalbě jejich vlastní učebny. Děti jsou moc šikovné a geometrické malby s ornamentálními prvky vypadají opravdu báječně.



Společně za vědou

V pátek 17. 6. dostali žáci 4. B důležitý úkol. Stali se garanti mladších spolužáků z 2. C. I přes nepřízeň počasí jsme se vydali všichni společně za poznáním na Veletrh vědy a výzkumu do přírodovědecké fakulty Univerzity Palackého. Vyzkoušeli jsme si nakrmit masožravé rostliny, společně jsme si lámali hlavu u hlavolamů. Moc nás bavilo hrát online geohry a společně jsme se zasmáli u změn vlastního hlasu. Seznámili jsme se s některými vědními obory a zjistili jsme, že věda není nudná, ale prospěšná a dobrodružná. Čtvrtáci si tak trochu vyzkoušeli, co obnáší nést za někoho zodpovědnost a druháčky poznali starší a zkušenější kamarády. Všem se společná akce líbila a už teď přemýšlíme, co zase společně provedeme 😊



6.A.

V této sestavě se 6.A poprvé setkala první školní den. Někteří s úsměvem, někteří trochu nejistě, ale všichni byli napjatí, co je čeká na 2. stupni. Po prvním společném roce, kdy se z nich stala dobrá parta, je většina spokojená se svými školními i sportovními výsledky. Doufám, že se jim stejně dobře bude dařit i v dalších školních letech.

Třídní učitelka J.V.



Praha letem světem s CK 7. C

Že je nemožné projít Prahou za půl dne? Omyl. Žáci 7. C to zvládli úplně v klidu - tolik atrakcí a za tak málo času. Tak hned zkrájí - jízda vlakem - pro mnohé nejlepší zážitek z celého výletu, protože nechybělo občerstvení, které navíc servíroval sličný steward. Hned poté jízda metrem - i s výkladem, který v tomto případě zajistil Kuba Křivánek. Jeho erudovaný referát budil pozornost i u kolemjdoucích, kteří se zastavovali a tleskali. Výklad k různým památkám měli postupně všichni, takže jsme se obešli bez školeného průvodce. Z metra po Národní třídě na tramvaj a lanovkou na Petřín. Zrcadlové bludiště, kolem rozhledny a na louce dostihy. Ano, čtete správně, žáci se osobně zúčastnili dostihů, koně bohužel nedorazili, tak jsme museli improvizovat - dvě družstva koní a žokejů spolu soupeřili ve vědomostních závodech, kdy se žokej mohl se svým koněm poradit. Mimo jiné jsme se dozvěděli, že Šemík skákal z Karlštejna, na sv. Jiří vylézají trpaslíci, na Štědrý den má svátek Ježíš a Vltava pramení v Praze. A po závodech a malé svačince jdeme dál - Strahovský klášter, Loreta a už jsme na Hradě, dokonce jsme zahlédli i střídání strážů. Společně s davem lidí jsme si prošli chrám sv. Víta, Starý palác s Vladislavským sálem, Zlatou uličku, Daliborku a dokonce jsme si zazpívali koledu před vánočně vyzdobeným obchodem. A už chvátáme Nerudovou ulicí dolů, cestou vyhledáváme různá domovní znamení, kolem kostela sv. Mikuláše míříme na Karlův most a Královskou cestou se dostáváme na Staroměstské náměstí - zde jsme chtěli předvést živý orloj, ale nakonec jsme usoudili, že je moc horko a vlastně - kdy už tam budem. Ano, tato otázka nás provázela celou dobu - kdy už tam budem. Takže dál Celetnou až k Obecnímu domu a konečně - Paladium - vysněný cíl, na který se všichni tak těšili. Po krátkém rozchodu pokračujeme dál přes Příkopy do hračekářství Hamleys a po „václavském Václaváku“ zpět na nádraží. Hodina do odjezdu, možnost utratit ještě nějaké peníze. Většina ale sedí v hloučku a odpočívá, zcela zmožena horkem a únavou. Dětem ale stačí málo, ve vlaku jsou opět všichni živí, někteří až moc. V osm hodin jsme šťastně dojezdili do Olomouce.

Za 7. C Dáša Krylová



Rozhovory (možná) budoucích vrcholových sportovců

Eliška: Jak se ti dařilo na závodech v letošním školním roce?

Ester: Letošní rok jsem měla ve sprintu 9:36, v dálce 3,4 m a na 150 m 25:03. A tobě se dařilo?

Eliška: V dálce se mi letos dařilo, skočila jsem 4,43m. Dále jsem se zlepšila na sprint, kde jsem měla 8,95 s a na Poháru rozhlasu jsme skvěle zaběhli štafetu s Pavlínou Mičudovou, Alenou Levkovou a Elen Vičkovou, kde jsme se umístili na prvním místě.

Ester: To je úžasné, to musíš mít radost!

Eliška: Děkuji ti moc za pochvalu a ano, mám velkou radost. Hlavně z dálky, kde se blížím k 4,5 m. A jak se ti líbí celkově ve škole?

Ester: Ve škole se mi líbí, našla jsem si nové nejlepší kamarády. A celkově nelituji, že jsem přestoupila.

E.H.+E.Z.

Stela: Jaké atletické soustředění se ti nejvíc líbilo?

Adriana: Z atletických soustředění se mi nejvíc líbilo ve Vysokém Mýtě.

Vidíš nějaký rozdíl mezi prvním stupněm a druhým?

Stela: Na prvním stupni jsme měli jen pár paní učitelek, ale teď je skoro na každý předmět jiná paní učitelka.

Jak se ti líbí kolektiv ve třídě?

Adriana: Občas se neshodneme na stejné věci, ale jinak spolu vycházíme vcelku dobře.

Kdo je tvůj vzor v atletice?

Stela: Usain Bolt nebo Zuzana Hejnová.

Jaká atletická disciplína tě nejvíc baví?

Adriana: Nejvíc mě baví skok daleký a 60 m sprintem.

A jak bys zhodnotila tento školní rok?

Stela: Asi miň vyrušování v hodině.

Na jaký výlet se nejvíc těšíš?

Adriana: Na Svatý Kopeček.

S.O.+A.Š.

Dan: Proč sis vybral atletiku?

Matěj: Protože jsem přestal hrát florbal. Mám chorobu, kvůli které nemohu dělat kontaktní sporty, a tak jsem si vybral atletiku. Prošel jsem talentovými zkouškami a po prázdninách jsem začal.

Dan: Jaký byl pro tebe zatím největší úspěch?

Matěj: Když jsem kouřil (3 kg) na tréninku vrhnul 9,52m. Dál oštěpem na závodech 22,27m a kriketovým míčkem 50,7m.

Dan: V jakých disciplínách nejvíc vynikáš?

Matěj: Koule, oštěp, míček, 150 m mě baví, ale jsou lepší.

Dan: Jak vnímáš své trenéry?

Matěj: Dobře, snažím se oba respektovat a naučit se chovat k nim líc. Respektuji je víc než své učitele.

Dan: Chtěl bys být někdy atletem? A proč?

Matěj: Chtěl, každý chce mít práci, která ho baví. A atletika mě zatím baví hodně. Člověk ale nemůže dělat jakýkoli sport vrcholově celý život.

M.K.+D.P.

„V Olomouci jest dnes Rakousko“

Olomouc je významné místo, kudy procházela historie. V polovině 19. století se zde přesunula v době revolučních nepokojů z bezpečnostních důvodů císařská habsburská rodina se svým dvorem. V souvislosti s tím byl v Olomouci korunován nový rakouský císař – teprve osmnáctiletý František Josef I.

K příležitosti 100. výročí úmrtí nejdéle vládnoucího panovníka habsburské monarchie se ve Vlastivědném muzeu konala výstava pod názvem František Josef I. v Olomouci. Vzhledem k tomu, že žáci 8. C mají za třídní učitelku dějepisárku, nemohli na této akci chybět 😊. Pod vedením dvou lektorek Vlastivědného muzea jsme absolvovali nápadité a interaktivně zpracovaný vzdělávací program, kdy jsme se seznámili s důležitými fakty i se zajímavými informacemi ze soukromého a profesního života císaře Františka Josefa I.

Podle nápoděv jsme sestavovali kousky z Františkova života v jeden celek, skládali jsme puzzle tvořící mapu habsburské monarchie za jeho vlády, sehráli jsme scénku první maturitní zkoušky studentů na českém Slovanském gymnáziu v Olomouci za účasti samotného císaře a vytvořili jsme živý obraz znázorňující Františkovu korunovaci rakouským císařem.

Žáci 8. C a tř. učitelka M. Navrátilová



Cesta za snem

Možná že cvičím aerobik už delší dobu, nic to ale nemění na tom, že závodit jsem začala až v osmi letech. To jsem začala dělat SAMC (Soutěžní Aerobik Master Class – cvičení podle lektora přibližně hodinu v základním kole s o něco kratším finále, kam se dostane jen 15 nejlepších). Ze začátku to všechno bylo jen takové hraní, ale postupně začal být trénink těžší a těžší. Taky šly postupem času vidět výsledky, což mě dost povzbudilo a začala jsem víc trénovat. Na MČR 2012 jsem vybojovala třetí místo a to mě povzbudilo ještě víc. Už jsem nechtěla dělat pouze SAMC, ale něco těžšího! Začala jsem tedy dělat SA (Sportovní Aerobik – každý má svou vlastní 2minutovou sestavu). Na začátcích jsem zase končila na posledních místech, ale to mě neodradilo, spíš naopak. Když jsem byla druhým rokem v kategorii Cadet (11-13 let), povyhrávala jsem všechny závody a to mě posunulo do II.VT. Ve II.VT jsem zase končila na předních místech a když jsem pak byla na ODM v Plzni, byla jsem už pevně rozhodnutá, že chci pokračovat dále do I.VT. A to se mi povedlo. Další rok jsem vyjela v kategorii Junior (14-16 let) na jediné závody, protože moje zranění mi nedovolilo dělat tak náročné prvky, jaké po mě byly požadované. A tak jsem se začala opět více zaměřovat na SAMC. Závod od závodu jsem byla zase lepší a lepší a brzy jsem se znovu zařadila mezi špičku, probíjela se na MČR a následně ho vyhrála. Měla jsem ohromnou radost! A když se mi teď konečně uzdravila moje zranění a můžu zase naplno trénovat, doufám, že na letošním MČR v SA budu stejně spokojená.

A jen poznámka na závěr: Slzy ti přinesou soucit, pot ti přinese výsledky.

Tereza Človečková, 9. B



Němčináři ve Vídni

V letošním školním roce jsme se rozhodli navštívit krásnou rakouskou metropoli „Viedeň“. Dostatečná koncentrace vídeňského prostředí nás donutila, abychom své znalosti němčiny využili v praxi. Celé dva dny jsme byli nuceni mluvit německy, což je určitě ta nejlepší zkušenost, kterou jsme mohli získat.

Co napsat o tomto krásném městě?

Když se mluví o Vídni, každému se neodvratně vybaví taková kliše jako zámek Schönbrunn, obří kolo, dóm svatého Štěpána, Hofburg, sáchr se šlehačkou, dům moře a Johann Strauß-král valčíků. Tento krásný malebný ráz Vídne jsme kromě jiných památek a atrakcí navštívili a kochali se tou krásou pamětihodností. Naše cesta vedla i do známého Prátru. Magnetem je především obrovské ruské kolo. Tato 67metrů vysoká železná konstrukce je považována za jeden ze symbolů Vídne. Nezapomenutelným zážitkem byla vídeňská zologická zahrada, která se nachází v zahradách Schönbrunnu. K vidění byla Panda, která je z celé Evropy jen ve vídeňské Zoo.

Co říct na závěr?

Tento výlet do Vídne, byl obrovskou příležitostí zábavy a poznání vídeňské kultury. Jsme moc rádi, že jsme měli takovou příležitost a za to vše, děkujeme naší paní učitelce a všem co s námi strávili tyto dva nádherné dny.

Děkujeme, žáci německého jazyka.



ČERVNOVÝ VÝLET 7. A

Když se řekne slovo výlet, většina z nás si představí cestu do cizího města, prohlídku hradů, zámků, výstavy. Naše třída, třída 7. A, si však představí krásné hory, túry a hole paní učitelky Dembické. Někdo si může myslet, že takový výlet je nuda, ale to se plete. Takové výlety jsou nejlepší, člověk zažije spoustu legrace, vzájemně se lépe poznáme a hlavně jsme odkázáni sami na sebe!!! A navíc, jsme přece Škola v pohybu, ne?

Na výlet jsme si přivstali, ale nakonec dorazili do odjezdu vlaku i poslední opozdilci. Vlakem často nejezdíme, takže jsme si cestu v kupé užívali, jen Vítkovi po vystoupení z vlaku ujela mikina. Ale hlavu jsme si s tím nedělali, první společná fotka, a my se mohli těšit na krásné chvíle v přírodě. Cesta na Šerák byla náročná, ale nás držela při životě myšlenka, že po cestě nahoru, vede i cesta dolů. Byl tam nejen krásný výhled, ale i taky občerstvení, někteří si pochutnali i na borůvkových knedlicích. Ale při cestě na Kepník další zapomnětlivec Pefa zjistil, že někde na Šeráku zapomněl šiltovku. Už ji ale nenašel, asi někde bloudí po horách.



Zdolali jsme ještě čtvrtý nejvyšší vrchol Hrubého Jeseníku Kepník s výškou 1423 m n. m. a o něco nižší Vozku, ze kterého byl Praděd už na dohled. Někdo prohlásil, jestli si tam taky zajdeme, ale ostatním se ta představa už moc nelíbila. Cesta do Branné byla sice už pořád z kopce, ale ještě jsme si dali do těla. Vlak jsme v pohodě stihli a byli rádi, že jsme to všichni „dali.“ V 7 hodin ráno vyjeli a ve stejnou dobu večer se vrátili. Výlet byl bezva, tak jako dnes jsme se už dlouho nenasmáli. Užili jsme si to a těšíme se na další roky na této škole a hlavně skvělé výlety, které nás čekají... že by přišlo na řadu okolí Pradědu? Necháme se překvapit...

děvčata ze 7. A



Horská výzva 2017

Náš výlet začal ve středu 14. června, když jsme se všichni ráno o půl sedmé sešli na vlakovém nádraží. Plni očekávání jsme nastoupili do vlaku směr Jeseník s přestupem v Hanušovicích na Staré Město pod Sněžníkem. Před námi byla „Horská výzva“ - během dvou dnů zdolat téměř 50 km krásnou horskou krajinou ze Starého Města do Branné. Po vystoupení z vlaku zábava začala. Plni odhodlání jsme vyšli na Paprsek, kde nás přivítal hlídač horské chaty, chundelatý pes jménem Eliška. Mnozí z nás neodolali a kromě své svačiny ochutnali speciality místní horské restaurace. Především borůvkové knedlíky. A hurá dál na Smrk! Ocitli jsme se na místě, kde jsme měli možnost stát jednou nohou v Polsku a druhou v Česku. Po zdolání tohoto dalšího výškového bodu jsme sestupovali několik kilometrů do Ramzové, tam nás na chatě Pod Klínem čekal zasloužený odpočinek – jídlo, osvěžující sprcha a postýlka. Protože jsme podle paní učitelky stále překypovali energií, kterou je třeba využít, absolvovali jsme ještě večerní procházku do Petřikova, aby se nám dobře spalo 😊. Budíček ve čtvrtek v 7 hodin, v půl osmé snídaně a zvesela do druhého dne. Přes Černavu a Koňskou vyhlídku jsme vystoupali na Šerák, kde jsme si doplnili energii výborným jídlem a také nádherným výhledem na Jeseník a Lipovou-lázně. Při pohledu do tohoto údolí jsme zavzpomínali na týdenní soustředění v šesté třídě. Náš výlet se převálil do druhé poloviny, už zbývalo jen „pár“ 😊 kilometrů přes Kepník, nejvyšší vrchol naší výpravy, a přes Vozku na vlak. Cestou na nás čekaly nejen další krásné výhledy, protože počasí se opravdu vydařilo, ale i pořádný padák dolů a menší dobrodružství, které nikdo neplánoval. Zelená značka několik kilometrů před Brannou totiž skončila u ohradníku kolem obrovské louky, kde se páslo stádo krav. Pastvu jsme obcházeli po místní značce přes skalní útvar Pasák. Tím jsme také přidali pár kilometrů. Vše jsme ale statečně zvládli. Mnozí z nás překonali sami sebe a vytvořili osobní rekord v počtu zdolání kilometrů 😊. Dočkali jsme se, pod námi se objevilo vlakové nádraží v Branné. Padli jsme na zem a čekali na smrt. Ne, samozřejmě na vlak! Přijel! I přes toto dobrodružství a menší „stresíček“, že nám vytvořená časová rezerva nepostačí a vlak nestihneme, jsme měli stále úsměv na tváři a výlet jsme si užili. Máme zážitek na celý život.

Holky z 8. B



Start: Staré Město



Kepník



Cíl: Branná

Po stopách napoleonských válek na Moravě

V příjemný jarní den, kdy se deváťáci potili u přijímacích zkoušek, se téměř padesátičlenná skupina žáků 8. A, B a C doprovázená paními učitelkami Michalou Navrátilovou a Marcelou Zouharovou vydala po stopách napoleonských válek na Moravě.

Naše výprava začala na zámku ve Slavkově u Brna, zvaném také Austerlitz, kde jsme si s pracovními listy prošli napoleonskou expozicí věnovanou válečným událostem počátku 19. století v Evropě a především na jižní Moravě. 2. prosince 1805 proběhla u Slavkova tzv. bitva tří císařů, v níž vojska francouzského císaře Napoleona porazila spojenecká vojska rakouského císaře Františka I. a ruského cara Alexandra I. Kromě toho, že ve slavkovském zámku před bitvou nocovali panovníci Rakouska i Ruska a po bitvě tady pobýval samotný Napoleon, zde byla podepsána smlouva o příměří. Na výstavě jsme si prohlédli realistické figuríny francouzských, rakouských a ruských vojáků v dobových uniformách, vojenskou výzbroj i výstroj a další historické předměty. Zhlédli jsme projekce zachycující atmosféru ve vojenském táboře před bitvou u Slavkova i v průběhu samotného válečného střetu a profesionální lékařskou péči o vážně raněné vojáky v provizorních podmínkách. Na závěr jsme mohli z blízka prozkoumat repliky napoleonských zbraní, které nás překvapily svou velkou hmotností.

Poté jsme se přesunuli k Mohyle míru, pozoruhodnému secesnímu 26 metrů vysokému památníku, který byl vybudován na počest všech padlých vojáků v bitvě u Slavkova. Uvnitř pomníku jsme si na vlastní uši vyzkoušeli nevšední akustiku této stavby, spočívající v přenosu zvuku z jednoho rohu do protějšího pouhým šeptáním.

Své „napoleonské putování“ jsme zakončili díky přívětivému počasí okouzlivým výhledem na rozlehlé bojiště z návrší Žuráň, odkud velel úspěšný Napoleon svým francouzským vojákům. Díky této dějepisné exkurzi se většina z nás při cestě po D1 vybaví, že se pod návrším se dvěma javory odehrála jedna z nejvýznamnějších bitev napoleonských válek.

Žáci 8. ročníku a paní učitelka M. Navrátilová



Bludiště

Dne 27.9.2016 jsme jeli s naší třídou 9.B do Ostravy natáčet televizní soutěž Bludiště. Sraz jsme měli už 5.45 na nádraží. Cesta vlakem i s přestupem nám uběhla docela rychle, panovala velice dobrá nálada. Hned, jak jsme přijeli do ateliéru ČT, nám přidělili šatnu, kde jsme čekali na natáčení. Naše družstvo bylo červené a soutěžící se hned po oblečení a nalíčení vrhli na první úkol, odvedli je do laserového bludiště. Ammar jím měl projít a Mirek ho úspěšně navigoval: „Dej tu nohu jakoby do pravého úhlu!“...



V šatně se natáčel i pokřik jednotlivých družstev. Dálo nám hodně zabrat, než jsme ho ve škole (hlavně v chemickém kroužku) vymysleli, nacvičili a vyrobili transparenty. Náš pokřik:

„Širé lány naší Hané věže Olomouce zdobí,
kromě chmelu, což je dané, nejlepší chemiky aj plodí.

Mendělejev, Curie – to je velká bída!

Heyrovský, nejlepší je - z chemiků všech třída!

V Heyrovského tradici nejsme žádní balící.

Nejlepší jsme atleti, kopačky i chemici!

Heyrák, Heyrák – Dostanete přes čumák!“



Po nějaké době jsme se přesunuli do studia a usadili jsme se na naše místa, odkud jsme fandili. Některé scény jsme museli několikrát přetočit, a tak nás to tam nutilo předvádět pořad dokola.



Nejlepší a nejúspěšnější byla první disciplína natáčená ve studiu. Bylo to docela těžké, jak se nám zdálo, ale Terka Človečková ji zvládla na jedničku. Soutěžící zvolení z každého družstva museli po provaze vyšplhat do 7m a zazvonit na zvon. Když byla Terka téměř u zvonu, její soupeř byl ani ne v polovině, a tak bylo jasné, kdo zvítězí. Moc jsme jí fandili a povzbuzovali ji.



Soutěže se natáčeli v různém pořadí. Velice jsme si to užívali, fandili jsme z plných plic. Celou dobu jsme vyhrávali, ale jako prokletím jsme si vybrali v poslední disciplíně nápovědu, která nás stála body. To nás stálo naše celkové vítězství. Mrzelo nás to, bylo to až nespravedlivé. Ale byla to bezva zkušenost a velmi dobře jsme se bavili. Není důležité vyhrát, ale zúčastnit se!!! Na památku jsme si vybojovali zlatého bludišťáka. Jeli jsme domů utahaní jako kofata, ale stálo to zato.



A jak se někteří přiznali, splnit se jim tajný dětský sen - NATÁČET V TELEVIZI BLUDIŠTĚ!!!!

Silvie Svobodová a 9.B



Postřehy účastníka zájezdu do Velké Británie

Bez srdceryvných příkras slovy jednoho z účastníků našeho týdenního poznávání kousku Velké Británie: „Sklvělá atmosféra a celá Anglie!“ Troufám si tvrdit, že podobný dojem udělal na zážitky, poznatky i zábavu bohatý výlet „za malou louží“ na většinu zúčastněných sedmáků, deváťáků a jednoho osmáka naší školy.

Možná právě proto, že jsme na nepředvídatelné britské podnebí byli připraveni deštníky a větrovkami, jsme si v polovině června užívali na anglické poměry nezvykle vlidného a slunečného počasí. Svou znalost angličtiny jsme měli možnost ověřit a zdokonalit v hostitelských rodinách, které se nám postarali nejen o nocleh a stravu, ale také o nahlédnutí pod pokličku běžných britských rodin. Také díky profesionálnímu a přátelskému přístupu paní průvodkyně jsme bez vážnějších zaškobrtnutí zvládli absolvovat náročný, ale o to intenzivnější program připravený a rozplánovaný téměř na minuty.

Z ptáčích perspektiv jsme si Londýn, hlavní město Velké Británie, prohlédli hned dvakrát, a to z vnějšího ochozu katedrály sv. Pavla – architektonicky velkolepé stavby raného novověku – a ze 135 metrů vysokého Londýnského oka – moderní vymoženosti počátku 21. století. Dýchla na nás historie londýnských památek, jako např. středověká pevnost Tower, zvedací most Tower Bridge, sídlo parlamentu Spojeného království – Westminsterský palác, „Big Ben“ – hodinová věž s téměř čtrnáctitunovým zvonek a Buckinghamský palác – oficiální sídlo britských monarchů v Londýně. Užili jsme si ruch kosmopolitního velkoměsta na Temži a pořádně zatočili s kapesným na obchody nabitě londýnské ulici Oxford Street.

Obdivovali jsme kamenné stavby až už z pravěku – megalitický monument Stonehenge, nebo od středověku do 19. století budovaný a přestavovaný královský hradní komplex Windsor. Procházeli jsme se po romantických křídových útesech Beachy Head na jižním pobřeží Anglie. A taky jsme si na oblázkové pláži přímořského letoviska Brighton pochutnali na čerstvém „Fish&Chips“ obletování drzími racky.

Nachodili jsme kilometry po londýnských ulicích i zelenou anglickou přírodou. Cestovali jsme po souši – autobusem, po moři – trajektem přes Lamanšský průliv i pod zemí – nejstarším metrem na světě v Londýně. Za pedagogický dozor – paní učitelky Janu Manovou, Petru Doskočilovou i za sebe – ráda dodávám: „Víc takových fajn akcí!“

Michala Navrátilová



DAR ŠKOLE 1. 9. 2016 – 30. 6. 2017

Příjmy: vybráno od rodičů: 87.296,- Kč

Příspěvky rodičů v jednotlivých třídách:

třída	částka	počet dárců	třída	částka	počet dárců
1. A	15.680,-	7	6. A	3.100,-	11
1. B	100,-	1	6. B	3.600,-	10
1. C	2.000,-	4	6. C	1.600,-	7
1. D	3.500,-	2	6. D	4.000,-	4
2. A	3.950,-	16	6. E	1.500,-	5
2. B	2.000,-	12	7. A	3.200,-	12
2. C	3.000,-	17	7. B	1.700,-	5
3. A	1.100,-	5	7. C	700,-	3
3. B	1.900,-	10	7. D	5.000,-	1
3. C	200,-	1	8. A	900,-	4
3. D	800,-	6	8. B	1.400,-	6
4. A	3.900,-	5	8. C	300,-	2
4. B	3.900,-	13	8. D	1.950,-	7
4. C	1.000,-	4	9. A	1.500,-	1
4. D	1.950,-	12	9. B	3.133,-	14
5. A	3.100,-	8	9. C	300,-	1
5. B	4.233,-	13	9. D	0,-	
5. C	0,-				
5. D	1.100,-	2			

+ od jiných dárců 25. 000,- Kč (účelové dary např. na výzdobu, AVT techniku apod.)

Výdaje: 78.085,- Kč (zaúčtováno k 30.6.)

Z toho např:

- 22.432,- jízdné na závody a soutěže (Litovel, Mohelnice, Přerov, Grygov, Uherské Hradiště, Čáslav,...)
- 4.327,- odměny pro žáky za účast a úspěšné umístění v soutěžích a olympiádách
- 5.016,- vánoční osvětlení školy
- 4.385,- rozloučení se žáky 9. ročníku v atriu
- 18.558,- plexi plochy (výzdoba a prezentace výtvarných prací žáků na chodbách)
- 21.612,- lavičky na chodby

Dar škole nevytváří škole žádný zisk, veškeré získané prostředky jsou použity zpět pro žáky. Příspěvek do Daru školy zůstává i nadále dobrovolný a lze jej darovat kdykoliv společně s Darovací smlouvou v hotovosti třídnímu učiteli nebo zaslat na účet školy, v případě většího nebo účelového daru prosíme o projednání s ředitelem školy. **Děkujeme všem dárcům, kteří nám svou štedrostí umožňují pořizovat to, co z běžného rozpočtu školy čerpat nelze.**

Ludmila Balíková

Jdeme dál

Stejně jako každý rok přemýšlím i ten letošní, co se u nás na Heyráku zajímavého událo. Nejde o to, že by se nic nestalo, spíš naopak, lámu si marně hlavu, kterou věc bych měla vynést nad ty ostatní. Chtěla bych napsat něco vskutku ohromujícího, ale myšlenky v hlavě mi vlastně předhánějí jen tato slova. „Moji šestáci a deváťáci.“ To je vlastně to nejdůležitější, co zpětně ovlivnilo celý můj pracovní rok.

Přednostně začnu těmi, již mé pracovní kroky provázeli třetím rokem. Školní skupinka deváťáků, kteří byli přítomni mým začátkům tady na Heyráku, které jsem pravidelně a občas prý bez soucitu zkoušela, a kteří někdy zkoušeli třeba i to, co vydržím a zvládnou zase já. Jak rostli, stárlí, postupně zjišťovali, že učitelé jsou takové nutné malé zlo, které musí podstoupit proto, aby se mohli posunout ve svém životě o kus dál. Nejspíš zjistili, že učitel nemá vždy patent na rozum a není chodící encyklopedie, ale je i člověk, který je jim v této části života věčně nablízku a snaží se jim ze sebe dát to nejlepší. Koncem roku se pozice učitele a žáka výrazně smyly, a některé tváře se mi navždy vryjí do mých vzpomínek. Nejen učitel, ale i sám žák cítí, že je opravdu konec jedné životní etapy. Žák jde vstříc novým skutečnostem a učitel dotahuje další kruh – letorost na pomyslném stromu svých učitelských činů. Rozloučením pro mě nebyl den v atriu, ale týden v Anglii. Skoro čtyřicet hodin denně jsme trávili spolu a sdíleli hromadu zážitků, osobních dojmů a občas i emotivních a citlivých projevů. Tady se neučilo, ale prožívalo a užívalo. Při návratu sobotního večera jsem si uvědomila, že z autobusu vystupuje skupinka mladých lidí, pro které budu za čas jen tou učitelkou ze základky. Tím, co bylo kdysi dávno.

Abych ale nekončila smutně... Když něco odchází, něco nového zároveň přichází. A přišlo to ve stejném školním roce. Má třída. Skupina třiceti dětí, obyčejných kluků a holek, počet vlastně tak akorát. Akorát na to, abychom si za jediný rok, kromě plnění školních povinností, užili spoustu legrace, společných výletů, akcí a také plánů do budoucna. Jako třídní učitelka bych chtěla být tím správným průvodcem zbylými školními léty. Zatím jsme do toho vstoupili tou správnou nohou, tak kéž nám to šlape i další roky.

P. D.

Dramařáček 2016/17

Ani loni jsme nezaháleli. Nastudovali jsme si hned tři dětská představení. Ve Smolíčkovi jsme se setkali s organizovanou skupinou Jezinek, která unášela děti za poněkud zvláštních účelů. Velké nebezpečí číhalo i na malé kouzelníky z Bradavic, kde začali studovat prvním rokem. A co všechno musí podstoupit rodiče, když chtějí zachránit svoje děti z vodnického zajetí? Najít sedmikrásku (*nikde už pěkně dlouho neroste*), posbírat ranní rosu pod šibeničním vrchem bez jediného lidského doteku, dostat darovaný čtyřlístek (*ani ten však nikde není*) a to všechno jen do tří nocí.

O tom, že scénáře netvoříme jen podle knih či filmů, svědčí autorské dílo Sárý Škodové (4. D). Sára po loňské spolupráci s režisérkou M. K. se pustila do samostatné tvorby. Sepsala téměř hororový příběh o zlém vodníkovi a ubohých Mlynářovic. Úpravy příběhu a žánru (*z hororu se stala pohádka*) probíhaly pod dohledem celého čtvrtletního kroužku.

Dovolíme se rozloučit postřehy rolí z autorské hry Jak vodník topil děti.

Mravenec (A. L.): Mám dva kámoče a ti jsou hodní.

Vím, že mě už jednou vytáhli z louže.

Žába (V. B.): Jsem z lese a jsem moooooc stará!

Docela mě překvapují dnešní děti. Chodí se koupat jenom tak. A ještě si k tomu hrají.

Dítě (L. F.): Bylo to naprosto hrozný. Koupali jsme se a najednou žbluňk! A pak mi bába řekla, že mě utopil vodník a pomáhali mu natajno i dušičky, které to nikdy nechtěly dělat. Museli ho však poslouchat. Nikdo je nevysvobodil.

Dítě (E. Z.): Prožila jsem horor na vlastní kůži. Je to hrůza! Nechtěli byste si to zkusit. Je to moc zlé! Hlavně vodník!

Dítě (D. P.): Utopil mně vodník a dušičky. Nejdříve moje sestřičky, a pak mne. Bylo to nečekané, nepravděpodobné. Nic takového nás ve škole neučili.

Dítě (L. H.): Už se nikdy nebudu koupat v rybníku! Ale jsem ráda, že jsem se poučila a rodiče nás zachránili. Mám i ráda naši novou kočku Micku.

Mlynářka (S. Š.): Já jako mlynářka jsem nevěděla, že existují nějaké dušičky a vodník. Byla jsem hodně překvapena, že dokonce i topí děti. A šťastná? No, z toho jsem nebyla. Jo, šťastná jsem byla, když jsem své děti měla konečně u sebe!

Mlynář (M. N.): Mám pět dětí a neposlouchaj. Neposlouchaj ani mámu. Vodník nám utopil nejdřív čtyři, a pak i to poslední. Jak říkám, neposlouchaj.

Vodník (T. K.): Případá mi, že děti se nechají na všechno NACHYTAT!

Dušička (V. K.): Byli jsme v pasti vodníka, ale nakonec nás zachránili rodiče dětí, které jsme na příkaz vodníka utopili.

Kočka (A. S.): Jsem sice hloupá kočka, ale jak jsem byla užitečná!

Dušička (L. N.): Jsem taaak ráda, že už nemusím topit děti. Hlavně, že už neposlouchám vodníka.

Marie Krátká a děti z DK



Bambini di Heyrák

pěvecký sbor dětí a bývalých žáků naší základky. Je třeba dodávat něco dalšího? Prostě skvělá parta lidí, kteří se pokouší „dělat hudbu“. A daří se jim to. V této partě jsou děti od 4. do 9. třídy a pár „veteránů“ - bývalých žáků školy, nyní středoškoláků, vysokoškoláků a pracujících. Scházíme se dvakrát týdně odpoledne, abychom nacvičili skladby různých žánrů a různých období, české i cizojazyčné, jednohlasy i vícehlasy. A protože nejen rádi zpíváme, ale si i rádi hrajeme, jezdíme dvakrát ročně na intenzivní pěvecká soustředění, na nichž skoro pořád zpíváme, a když nezpíváme, tak hrajeme různé hry - ve dne i v noci, venku i pod střechem - vše s cílem dobře se pobavit a hlavně natrénovat skladby k vystoupení.

Letos jste mohli sbor slyšet na dvou koncertech ve škole - vánočním, na němž zazněly známé i méně známé koledy z celého světa, a letním, který byl ve znamení lidové písně. Sbor se také účastnil tradiční přehlídky školních skupin - Poháru SPOZ, na němž jsme rozhodně neudělali ostudu. Kromě toho jsme také dvakrát zpívali na radnici při vítání občánků a před vánočními prázdninami jsme si zazpívali společně s ostatními žáky naší školy koledy na školních chodbách.

V novém školním roce chystáme překvapení - nově otevíráme sbor pro naše nejmenší spolužáky - pro děti 1. až 3. třídy. Ti se budou scházet jednou týdně odpoledne. Starší děti budou mít k dispozici opět dva termíny zkoušek - zcela jistě v pátek a pak některý den odpoledne. Veškeré informace budou upřesněny v prvním týdnu nového školního roku.

Hledáme nové šikovné členy sboru, kteří chtějí zpívat a „dělat tu muziku“. A pokud si myslíš, že to není nic pro tebe, protože ty přece zpívat neumíš, tak jsi na omylu - každý umí zpívat a my nikoho neodmítáme. Nabízíme skvělou partu lidí, spoustu společných zážitků a také jedinečnou možnost se předvést svým kamarádům, známým, rodičům a jiným příbuzným. Takže neváhej - přihlášku si vyzvedni v kabinetě 229 nebo u svého třídního učitele nebo učitelky hudebky. Začínáme druhý školní týden. Už se na všechny moc těším.

Do nového školního roku vám všem přeji krásný hlas, hodně nových skvělých přátel a spoustu nádherných a nezapomenutelných zážitků.

Dáša Krylová



Reprezentace Čína

Vážení učitelé a milí žáci, právě vám povyprávíme, jaké to bylo na reprezentačním srazu ročníku U16 v Číně.

Sraz jsme měli 8.7.2017 v hotelu Modrá stodola v Praze. Hned po ubytování byl trénink. Tam jsme se dozvěděli, jak to všechno bude a jak budeme pokračovat. Další den byl odlet, ale ještě před ním byl lehký trénink, protože další dva dny jsme netrénovali. Odlétali jsme kolem 15,00 h. z letiště Václava Havla v Praze. Let probíhal bez problémů, se skvělou herní konzolí v sedadle přede mnou. Do Šanghaje jsme přiletěli v 6,00 h. ráno. Už když jsme vystupovali z letadla, nás ovanul horký vzduch a velké dusno a v tu chvíli jsme pochopili, že zápasy a tréninky nebudou lehké. Z Šanghaje jsme odlétali až za šest hodin, proto byl skvělý pocit sednout si konečně do druhého letadla mířícího do Weinanu. Když jsme přiletěli do Weinanu, čekal nás náš průvodce Kevin, který studoval třetí ročník angličtiny na zdejší vysoké škole, ale anglicky se mu moc mluvit nedařilo. Autobusem jsme jeli ještě třicet minut do čtvrti Weinanu do našeho hotelu, který měl 27 pater, 5 hvězdiček a úžasný švédský stůl na snídani, oběd i večeři. Oběd jsme si zkusili hned po příjezdu, na masové kuličky nikdy nezapomeneme. Po obědě jsme se ubytovali, pokoj byl luxusní, s výhledem na celý Weinan, bydleli jsme ve 20. patře. Den jsme měli odpočinek a potom to začalo.

Ráno byl první trénink, už jak jsme vyšli z hotelu, jsme ucítili horko, které jsme nikdo neznal a pozitivní energii, nám nepřidala ani sanitka, čekající u našeho tréninkového hřiště, kdyby se někomu něco stalo. Po cestě zpátky jsme to vzali přes cyklistickou stezku a podjížděli pár mostů, pod které jsme se tak tak vlezli, poněvadž jsme jeli velkým autobusem. Po tréninku jsme měli většinou odpočinek, který jsme naplno využívali na našich pokojích a v masné u našeho fyzioterapeuta Miloše Tyla, o kterém jsme se dozvěděli spoustu věcí, např. že hrál florbal ve Švýcarsku a hrál i za českou florbalovou reprezentaci.



První zápas jsme hráli v 16,00 h. dalšího dne a jelikož tam byl časový posun o šest hodin, tak českého času, už v 10,00 h. ráno. Zápas jsme hráli s Uzbekistánem a úspěšně jsme ho zvládli výhrou 3:1 a Petr Nováček nastoupil jako kapitán mužstva.

Další den jsme měli pouze trénink a plavání na místním koupališti. Už jenom to, když jsme tam vešli a všichni se po nás dívali bylo zvláštní, ale to, že se s námi chtěli následně fotit i v šatnách bylo překvapující. Stejně si nás potom našli a kdybych řekl, že se s námi chtělo fotit 1 000 lidí, tak by to bylo ještě málo.

Druhý zápas jsme nastoupili proti Japonsku. Ti byli jako roboti. Jasně dominující v každém zápase, vyhráli celý turnaj a nás přemohli 3:0.

Den po zápase byl rušný. Spousta schůzek, abychom si všechno vyříkali a upozornili na všechny naše chyby při zápase. Poté následoval lehký trénink a ukázání taktiky.

Další den nás čekal zápas s domácí Čínou. Nervozita byla před zápasem velká, všude byla policie, kamery a spousta diváků. Na nástup nikdy nezapomeneme. Hymna České republiky, 13 000 diváků na stadionu a celý tým psychicky připravený na zápas. Zápas jsme díky dobrému začátku zvládli a vyhráli 4:1, ale když dala Čína svůj jediný gól, ozval se neuvěřitelný křik domácích diváků. Výhru jsme oslavili a spokojili se s druhým místem na turnaji.

Den po zápase jsme si udělali výlet na Terakotovu armádu, která byla asi 30 km od našeho hotelu. Nejdříve jsme trochu pod vedením našeho nezkoušeného průvodce bloudili, ale nakonec jsme našli správnou cestu. Když jsme konečně prošli všemi bezpečnostními prohlídkami, tak se před námi objevila dlouhá cesta na kopec. Tu jsme ve 40 °C zdolali, zcela zpotení, ale stálo to za to. Viděli jsme tři obrovské budovy, v jedné byly pouze malé štíty a kopie a popsaná historie o Terakotové armádě. Druhá budova byl skatepark, moc jsme nechápali souvislost. A ve třetí budově byla konečně armáda. Když jsme poprvé spatřili exponáty, byli jsme ohromeni a trochu jsme se báli, bylo to strašidelné. Selfie jsme ale nevynechali. Podle toho, co jsme se dočetli, tam bylo tři tisíce soch, každá měla jiný obličej a kvůli vzduchu byli zešedlé, jinak prý zbroj měli malovanou. Na cestě zpátky nás potkal prudký déšť. Celí zmoklí jsme rychle utíkali do autobusu, kde jsme se snažili osušit a odpočinout. Jak jsme dorazili na hotel, jen jsme se převlékli a vyrazili do města. Město bylo staré, místy lehce zapáchající a nic zajímavého tam nebylo. Zklamání jsme se museli vrátit do hotelu a vyspat se na zítřejší let domů.

Poslední den byl jen lehký trénink na rozloučenou a odpoledne odlet domů. První letadlo do Šanghaje bylo hrozné. Pořád se třepalo a my si představovali samé hrůzné scénáře. Nakonec jsme doletěli v pořádku a následně 10 h. let z Šanghaje do Prahy proběhl v pohodě. Do Prahy jsme přiletěli 20.7.2017 v 6,00 h. ráno. Přejeli jsme do hlavního sídla FAČR, vyzvedli si své věci a unaveni se rozjeli domů.

Po tomhle zážitku se budeme dál snažit, abychom mohli podobné věci zažívat znova. Takhle vypadal náš reprezentační sraz v Číně.

Jáchym Šíp (8. D) a Petr Nováček (9. D)



Poslední školní týden byl nabitý akcemi jako každý rok – klíče od skříněk, vybírání učebnic, rozdávání výkresů a k tomu vedra, která nás sužovala. Pak se jednoho dne otevřely dveře a v nich stály mé bývalé žákyně, dnes čerstvé maturantky a budoucí zubařka a chemička. Zkrátka Kamilka a Eliška.

Je neuvěřitelné, jak ten čas letí, z děvčát jsou krásné chytré slečny a pro mě je velkou radostí, že vzpomínají na 1. třídu.

Když toto setkání viděli žáci me současné třídy, krásná byla slova Aničky: "A paní učitelko, budete i na nás vzpomínat?" Samozřejmě, Aničko, byli jste super.

Jarmila Drápalová



Loučení s Heyrákem

Každá správná zábava by měla mít svůj začátek a svůj konec. Myslím, že 9. D se rozloučila stylově na svém závěrečném vystoupení v atriu. Bylo to tak vážné, že jsem jim - jako zodpovědný třídní učitel - musel zabavit tu tajemnou černou barvu na obličej neznámého původu a ještě neznámějšího složení. Přesto doufám, že všichni na Heyráku budou na celé působení mé a mých chlapců z 9. D vzpomínat jen v dobrém a s velkým úsměvem na rtech. JÁ na těch pět let strávených na Heyráku nikdy nezapomenu, vždyť každý nemá takové štěstí, aby začal jako začínající učitel právě na té nejlepší škole ... 😊.

Martin Neoral



Školní knihovna ve školním roce 2016/2017

I další rok fungování naší školní knihovny nás může jen těšit. Vždyť v uplynulém školním roce ji navštívilo 3 002 čtenářů a bylo vypůjčeno 5 063 knih. Čtenářský průkaz vlastní kolem 600 čtenářů, z nichž je asi polovina velmi aktivních. Na tom má velkou zásluhu naše paní knihovnice Mgr. Božena Vaňková, která se nejen o knihy a jejich půjčování stará, ale také doporučuje knihy, sleduje novinky a ještě dokáže na požádání připravit pro danou třídu na dané téma besedu včetně pracovního listu.

Knihovnu využívají i učitelé pro výuku, někteří dokonce pravidelně. Je vhodná k hodinám literární výchovy, vlastivědy, přírodovědy či dějepisu, kdy mají žáci všechno pěkně po ruce.

V knihovně se letos uskutečnilo i několik besed. Pro fotbalové třídy s fotbalovým hráčem Markem Heinzem a fotbalovým trenérem panem Poborským, pro členy Čtenářského klubu s autorem regionálních pohádek a pověstí z okolí Náměště na Hané s panem Jiřím Fialou.

Využití knihovny je široké. Pořádají se zde již tradiční akce jako je *Pasování prvňáčků na čtenáře* nebo *Týden čtení* a je místem vyhlašování vítězů školních soutěží. Nově se stala útočištěm Čtenářského klubu pro žáky 4. ročníku a místem společných schůzek a porad učitelů.

Mgr. Anna Příkrylová



Beseda - Čtenářský klub s autorem regionálních pohádek a pověstí z okolí Náměště na Hané s panem Jiřím Fialou.

V 6.A jsou samí borci, říkají si sportovci. Trénují si každý den a k tomu si řeknou jen: „Tvořivost nám nechybí, to vám každý napoví.“ V této třídě jsem jen krátce, ale už to jde s náma s kopce. Všichni už jen čekají na závěrečné zvonění.

Š.S.

Na začátku roku školního jdeme do patra horního. Tam máme třídu, tabuli i křídlo. Je pěkný slunný den, proč jdeme zrovna sem? První den je jen začátek, ale hororu ne pohádek. A už tu máme měsíc další, to už nám bohatě stačí. Pomalu nám to utíká, loudá se i každá hodina. Blíží se měsíc prosinec, o přestávkách je ze školy zvěřinec. Už vánoční prázdniny tu máme, ze školy rádi utíkáme. Pololetí se kvapem blíží, každému se oči klíží. Na Silvestra totiž nespíme, celé noci se krmíme. Měsíc únor rychle utek, pomalu z nás mizí smutek. Je tu duben a dva měsíce zbývají, po ránu si žáci zpívají. Je tady květen, za chvíli na výlety jedem. Uteklo to rychle, když se zpátky podívám, abych měl dobré známky, to si pohlídlám. Připravujme školní noviny a už jsou tu PRÁZDNINY!

V.H.

Chodím do 6.A, čili do atletické. Jsem moc ráda, že mě paní učitelka Trnečková a pan učitel Kalas vzali do této třídy. Nejenže jsem se zlepšila v atletice, ale zjistili u mě, že jsem dobrá na dlouhé tratě. Od té doby, co mě vzali na první závod, berou mě už pravidelně i na další. Běhávám 800 m a někdy 600m. Byla jsem už i na závodech mimo Olomouc, třeba v Přerově a v Šumperku. Tam jsem překonala i svůj osobní rekord. Mám čas 2:49. Zlepšila jsem se ale i ve skoku do dálky. Ještě než mě vzali do atletické třídy, tak jsem skákala 2m a 82cm a teď skáču 3m a 75cm. Paní učitelka a pan učitel ve mně věřili a já jsem si řekla, že je nesmím zklamat, a tak jsem začala víc trénovat a snažit se. A povedlo se, moje časy se zlepšily! Jsem moc ráda, že mi to umožnili. Děkuji paní učitelce Trnečkové a pane učiteli Kalasi!

V.Č.

První ročník RFA na Heyráku

Poslední červnový den patřil nejen vysvědčení a zakončení školního roku, svůj první ročník uzavřela také Regionální fotbalová akademie Olomouckého kraje. Ta pod vedením šéftrenéra Iva Gregovského navázala na úspěšné fungování fotbalových tříd na ZŠ Heyrovského.

Regionální fotbalová akademie měla ve svých řadách v ročníku 2016/2017 45 žáků napříč 7., 8. a 9. třídou, starala se o ně z hlediska vzdělání, sportovní přípravy, ale i stravy, dopravy či ubytování. V rámci školního roku se členové RFA účastnili celé řady sportovní či kulturních akcí, včetně zahraničního výjezdu do nizozemského Arnhemu nebo reprezentace Olomouckého kraje v rámci Olympiády dětí a mládeže. Sedm našich členů se pak zúčastnilo alespoň jednoho reprezentačního srazu své kategorie, zvláště je pak třeba ocenit již pravidelnou nominaci Petra Nováčka. Kategorie U15 pak měla na červnovém turnaji v Českých Budějovicích možnost srovnání nejen s ostatními Akademiemi, ale rovněž se Spartou, Slávií, Slováckem a Mladou Boleslaví. V rámci této silné konkurence byla naše RFA všemi akademickými a reprezentačními trenéry vyhodnocena jako tým s nejlepšími individuálními herními dovednostmi a s nejlepším chováním hráčů v osobních soubojích! Dále je potřeba ocenit úspěch Jaroslava Saňáka, který si jako vítěz místního kola Olympiády ve fotbalové angličtině vybojoval v celorepublikovém finále zájezd na podzimní utkání Ligy mistrů.

Pevně však věříme, že celá činnost Regionální fotbalové akademie ve velké míře negativně neovlivnila vzdělávací proces žáků na naší škole, v drtivé většině případů jsme pak dokonce zaznamenali známkové zlepšení.

Dovolte, abychom tímto poděkovali vedení školy a všem jejím zaměstnancům za maximálně vstřícný přístup a naši spolupráci v uplynulém roce. Věříme, že nás v rámci tohoto projektu čekají další úspěšné roky. A pokud pečl jenom vidíte určitý prostor pro zlepšení, dveře naší kanceláře jsou vám vždy otevřené. S přáním pohodového školního roku,

Váš Realizační tým RFA OK



Výhra není všechno

Je mi patnáct let. Mám občanku. Jsem Mistrem České republiky ve vícebojích a 60 m překážky. Jsem na sebe pyšný. Ve svém pokoji mám spoustu medailí a pohárů, vážím si každého z nich.

A kdy mě napadlo začít intenzivně sportovat?

Vše začalo před dvěma lety na Olympiádě dětí a mládeže v Plzni, kde jsem skončil na třetím místě ve skoku dalekém. Tohoto úspěchu jsem dosáhl jen po půlročním tréninku. Toto umístění mě natolik motivovalo, že jsem se rozhodl věnovat atletice naplno.

Co to znamená věnovat se atletice naplno?

Denní tréninky, spousta závodů, únava, nadšení, zklamání, bolest, zranění, úspěch a především euforie a adrenalin. Když jsem ve startovní pozici připraven na výstřel, je to nejkrásnější pocit co znám.

Přeji si, aby mi má motivace a mé fyzické schopnosti nadále vydržely. Doufám, že střední škola na, kterou od září nastupuji, mi umožní se sportu věnovat stejně naplno, tak jak mi to umožnila ZŠ Heyrovského včetně mé bývalé třídní učitelky Jany Manové, zástupkyně Ludmily Balíkové a ostatních učitelů.

Sam Lawson, 9. A 2016/17



ATLETICKÉ SPORTOVNÍ TŘÍDY

Atletické sportovní třídy na Základní škole Heyrovského jsou nedílnou součástí Sportovního střediska Atletického klubu Olomouc. Žáci mají v rámci výuky rozšířenou hodinu tělesné výchovy se zaměřením právě na atletiku. V ideálních podmínkách tak mohou skloubit výuku se sportovní přípravou. Žáci sportovních tříd tvoří členskou základnu pro soutěže družstev a jednotlivců, ti nejlepší pak reprezentují školu a klub na Mistrovství ČR a dalších vrcholných atletických soutěžích doma i v zahraničí.

Medaile z Mistrovství ČR

Žáci a žákyně sportovních tříd ZŠ Heyrovského získali v uplynulém školním roce 2016-2017 celkem 7 medailí z Mistrovství ČR. V Jablonci nad Nisou se konalo v termínu 17.-18. září 2016 Mistrovství ČR jednotlivců na dráze. Štafeta starších žáků na 4x60 m ve složení **Jan Prokop, Viktor Žaloudík, Jan Mautner a Samuel Lawson** vybojovala bronzovou medaili výkonem 28,03 s.

Vrcholem atletické sezóny, co se medailí týče, bylo Mistrovství ČR žactva v hale, které se konalo v termínu 4.-5. března v Praze na Stromovce. Medailový účet otevřel v sobotu **Samuel Lawson**. Ve finále na 60 m překážek byl považován za největšího favorita a svou roli nejrychlejšího žáka z rozběhu jasně potvrdil. Cílová kamera mu naměřila čas 8,16 s, což znamenalo vylepšení osobního a oddílového rekordu. Samuel tímto výkonem zaostal za národním rekordem o pouhých 6 setin sekundy a zařadil se na 3. místo historických tabulek na této trati. Další medaili vybojovala **Lucie Mičunková**. Již v rozběhu si zaběhla nový osobní rekord 7,88 s. Ten pak zopakovala i ve finále a bylo z toho 3. místo a bronzová medaile. Druhý den šampionátu pak sbírali medaile stejní závodníci



jako v sobotu. **Lucie Mičunková** ve finále na 150 m překonala oddílový rekord a výkonem 18,56 s si v těsném finiši doběhla pro zlato. **Samuel Lawson** bral stříbro ve skoku dalekém výkonem 658 cm. Další stříbrnou medaili vybojovala štafeta starších žáků ve složení **Vojtěch Horák, Benedikt František Lochman, Jan Nicholas Adensam a Samuel Lawson**. Starší žáci výkonem 2:37,10 min překonali oddílový rekord na této trati.

Samuel Lawson zúročil svoji skvělou formu na halovém Mistrovství ČR ve vícebojích. Sam měl víceboj skvěle rozjetý a v závěrečné disciplíně, běhu na 1000 m, dokonce útočil na národní rekord v celkovém součtu sedmiboje. Ten mu nakonec odolal o pouhých 12 bodů. I tak se jednalo o druhý nejlepší výkon sedmiboje starších žáků v historii ČR a součet 4443 bodů byl samozřejmě zapsán také do oddílových tabulek.

(60m 07,35 s – dálka 633 cm – koule 13,18 m – výška 172 cm – 60 m př. 08,42 s – tyč 290 cm – 1000 m 3:09,69 min).

Soutěže družstev

O víkend 1.-2.10. 2016 proběhly finálové závody družstev žactva. Největší radost nám udělali mladší žáci a žákyně. Mladší hoši ve Znojmě poprvé v historii ovládli soutěž družstev a s přehledem zvítězili na Mistrovství Moravy a Slezska, holky vybojovaly skvělé stříbrné medaile. V Opavě pak starší žákyně obsadily 8. místo a starší žáci skončili na 9. místě.

Družstvo mladších žáků Atletického klubu Olomouc, vedené trenérem Jiřím Novotným, to dokázalo a ve finále přeboru družstev Moravy a Slezska vybojovalo historicky první mistrovský titul v této kategorii. Vítězství navíc získalo s obrovským 70tubodovým náskokem na druhé družstvo Moravské Slavie Brno. Závěr sezóny tak udělal krásnou tečku za touto mimořádně úspěšnou sezónou nejmladších olomouckých atletů, kteří jsou velkým příslibem pro budoucnost atletiky v Olomouci. Největší oporou ve finálovém klání byl nováček v družstvu **Štěpán Nevřela**, který ke dvěma vítězstvím na 60m a 150m přidal ještě čtvrté místo ve skoku dalekém a získal 29 bodů byl nejvíce bodujícím závodníkem. Jenom jeden bod za ním zůstal František

Benedikt Lochman. Přes zdravotní potíže ukázal velké srdce bojovníka a k vítězství na 300m přidal druhé místo ve skoku dalekém a třetí na 60m. Těmto dvěma zdatně sekundovali další velké opory **Kryštof Sládek, Josef Peřina, Jan Šalman a Robin Zbraněk**. Kvalitní výkony podali také středotrafář **Adam Hrbek, Bedřich Zahradník, Vojta Horák, Jason Flaviano Za Nzambi, Michal Hroch, Benjamin Jakob a Marek Künstler**. Neztratili se ani skokani a sprinteři **Jirka Novotný, Jirka Zedník a Martin Bábek**, ani vrhač **Alexandr Němeček**.

16 medailí z Mistrovství Moravy a Slezska

Úspěšné vystoupení mají za sebou starší žáci a žákyně na Mistrovství Moravy a Slezska, které se konalo v neděli 4.6.2017 ve Znojmě. Vybojovali celkem 16 medailí!

Nejúspěšnější závodnicí byla **Lucie Mičunková**, která získala tři zlaté kovy. Zvítězila v běhu na 60 m (7,95 s), 150m (18,82 s) a pomohla k vítězství i štafetě 4 x 60 m, která ve složení **Niebauerová, Svozilová, Petrová a Mičunková** zvítězila v čase 30,91 s. Dvě zlaté medaile si odvezla domů **Simona Svozilová**, která zvítězila ve skoku do výšky výkonem 160 cm a byla členkou štafety 4 x 60 m. Dvě zlaté medaile si odvezl i **Štěpán Nevřela**, který zvítězil v běhu na 60 m časem 7,43 s a byl členem štafety 4 x 60 m, která ve složení **Nevřela, Lochman, Sládek a Šalman** vybojovala zlato časem 28,25 s. Zlatou medaili vybojovala i **Barbora Hézová** v hodu diskem pěkným výkonem 31,49 m. Další zlatý kov vybojoval vrhač **Tomáš Patrovský** v hodu diskem výkonem 39,17 m a stříbro získal za vrh koulí. Další zlatou medaili si domů odvezl **Jan Nicholas Adensam**, který s přehledem zvítězil v běhu na 3000 m v čase 9:31,85 min. Stříbro ze stejného závodu vybojoval **Tomáš Přidal**. Dvě stříbrné medaile vybojovala vrhačka **Karolína Morbitzerová**, nejprve ve vrhu koulí (10,98 m) a potom v hodu diskem (30,48 m). Stříbro vybojovala i **Veronika Eichlerová** v závodě na 100 m překážek v novém osobním rekordem 15,03 s. Bronzové medaile získaly **Karolína Petrová** ze závodu na 300 m a **Radka Niebauerová** z běhu na 60 m.



Stříbro z Poháru rozhlasu

V úterý 6.6.2017 proběhlo na Kladně celorepublikové finále Poháru rozhlasu s Českou spořitelnou. Z nejprestižnější školní atletické soutěže si starší žáci ZŠ Heyrovského odváží skvělé 2. místo.

V individuálních disciplínách zazářil **Samuel Lawson**, když v kategorii starších žáků vyhrál dálku (649) a kouli (14,27). Navíc byl i finišmanem vítězné štafety na 4x60 metrů. V běhu na 60 m bodoval skvělým osobákem 7,48 s **Viktor Kocourek**, druhý bodující byl **Jan Prokop** výkonem 7,50 s. Jan Prokop pak ještě v dálce zaznamenal výkon 565 cm. V běhu na 1500 m bodovali **Kryštof Špatný** výkonem 4:54,09 min a **Vojtěch Horák** časem 5:12,67 min. Ve skoku vysokém skočili shodně 162 cm **Daniel Nevřela** a **Jakub Kolář**, který přidal body ještě v kouli výkonem 11,08 m.

Olympiáda dětí a mládeže 2017

Vrcholem žákovské atletické sezóny v uplynulém školním roce byly Hry VIII. letní olympiády dětí a mládeže 2017, které se uskutečnily v Brně v termínu 24.-28.6.2017. Atletických soutěží se zúčastnili také závodníci Atletického klubu Olomouc. Domů přivezli jednu zlatou a dvě stříbrné medaile z individuálních soutěží.

Zlatou medaili vybojovala mladší žákyně **Alena Levková**. Skvělým osobákem 157 cm ve skoku vysokém a hlavně čistým zápisem získala první zlato pro Olomoucký kraj. Dvě stříbrné medaile vybojoval **Sam Lawson**, nejprve ve skoku do dálky v osobním rekordem 674 cm a později v štavodě na 100 m překážek casem 13,76 s. Samuel byl také členem stříbrné štafety na 4x60 m, která ve složení **Štěpán Nevřela, Adam Dohnal, David Skřeček a Sam Lawson** zaběhla skvělý čas 27,38 s.

David Uhlíř
vedoucí trenér SpS ST

Libor Kalas
trenér SpS ST

Jana Trnečková
trenérka SpS ST

Kroužek aerobiku

V 1. třídě jsem se rozhodla, že začnu chodit do školního kroužku aerobiku. Dohodla jsem se s mými kamarádkami, že tam budeme chodit spolu, ale brzy je aerobik přestal bavit. To mě mrzelo a moc přátel jsem tam neměla, ale přesto jsem nepřestala kroužek navštěvovat.

Vždy jsme se scházely ve třídě 1. A, a tak pro mě byla velká změna začít cvičit v tělocvičně. Skákaly jsme přes švihadla a učily se základní kroky aerobiku. Velmi mě to bavilo. Byla jsem opravdu moc ráda, když jsem mohla mít aerobik 2x týdně.

Ted jsem už v páté třídě a aerobik mě vůbec neomrzela. Pravidelně ho navštěvuji 2x týdně společně s holkami, ze kterých se staly mé kamarádky.

Vždy, když se blíží konec školního roku, jedeme do Dubu nad Moravou, kde se musíme po skupinkách za zhruba 20 minut naučit krátkou sestavu. Vždy je to velká zábava a tento rok jsme po součtu medailí za naši školu opět vyhrály 2. místo. Tento rok jsme se byly podívat do Rýmařova, kde jsme cvičily v kategorii 11-13 let. Skoro všechny jsme se umístily.

Aerobik všeobecně je velmi zábavný, ale i namáhavý sport. Vše si to vždy moc užijeme.

Krupová Natálie, 5. B

Když jsem šla poprvé do aerobiku tak jsem se těšila i bála. Chodím sem už 4 roky a určitě budu chodit i příští rok. Je to zábava. Nejvíce mě baví gymnastika, ale baví mě i sestavy a rozcvička. Ráda cvičím. Paní učitelka mě naučila hodně věcí – stojku, přemet vpřed i vzad. Chtěla bych se učit příští rok flika.

Máme hodnou paní učitelku. Určitě doporučuji, přihlaste se sem.

Ondřejová Adéla, 4. A



FOTBAL Sigma U12 stříbrná na Ondrášovka Cupu v Rokycanech (20.5.-21.5.2017)



Předposlední květnový víkend se tým mladších žáků Sigmy Olomouc (U12) zúčastnil v Rokycanech turnaje Ondrášovka Cup pod záštitou FAČR, který byl vlastně takovým neoficiálním „Mistrovstvím České republiky“ věkové kategorie roč. nar. 2005. Celkem 24 týmů bylo rozděleno do dvou skupin, ve kterých se v sobotu a v neděli ráno utkaly systémem každý s každým v zápasech o délce 15 minut. Z každé skupiny potom postoupilo 6 nejlepších do nedělní Zlaté skupiny, zbývajících šest z obou skupin do Stříbrné skupiny o konečné umístění.

Naši kluci vstoupili do turnaje slibně, když hned v úvodních utkáních porazili Jihlavu a remizovali s pražskou Spartou, jedním z hlavních favoritů. Poté však ve dvou utkáních prohráli a dobrý začátek byl trochu zapomenut. Po zbytku soboty a nedělních ranních dohrávkách však obsadila Sigma v základní skupině 3. místo a navíc si přenesla do Zlaté skupiny slušný počet 8 bodů.

Sobota (20.5.2017) - skupina A

Sigma – FC Vysočina Jihlava	2:1	Proniuk, Zifčák
Sigma – AC Sparta Praha	0:0	
Sigma – MŠK Žilina	1:2	Zifčák
Sigma – FC Hradec Králové	1:2	Proniuk
Sigma – FC Slovan Liberec	1:0	Šimek
Sigma – 1.FK Příbram	0:3	
Sigma – FC Sellier a Bellot Vlašim	0:0	
Sigma – 1.FC Slovácko	2:0	Proniuk, Šimek
Sigma – FC MAS Tábořsko	2:1	K.Judas, Zifčák

Neděle (21.5.2017) - skupina A

Sigma – SK Dynamo Č. Budějovice	2:0	Proniuk, Foukal
Sigma – MFK Vítkovice	1:1	Řezníček

V nedělní Zlaté skupině čekalo na kluky dalších 6 utkání s postoupivšími soupeři z druhé sobotní skupiny. A po výrazně zlepšených výkonech oproti sobotě pokračovali v tažení za vytoženým postupem do semifinále. A protože po skončení Zlaté skupiny byli opět na 3. místě, do semifinále se podívali.

Neděle (21.5.2017) – skupina ZLATÁ

Sigma – FC Zbrojovka Brno	2:1	Proniuk 2
Sigma – FC Baník Ostrava	1:0	Proniuk
Sigma – Bohemians Praha 1905	0:1	
Sigma – SK Slavia Praha	0:2	
Sigma – FK Mladá Boleslav	2:0	Řezníček, Proniuk
Sigma – FK Dukla Praha	4:0	Proniuk 2, Zapletal, Foukal

V semifinálovém zápase proti Spartě podali Sigmáci vynikající výkon, byli o chlop lepší než soupeř, minutu před koncem utkání Martinem Zifčákem vyrovnali na 1:1 a o finalistovi musely rozhodnout až pokutové kopy. Všech 5 střelců Sigmy suverénně proměnilo, a protože Pavel Mazur jednu spartanskou chytil, bylo z toho finále!!!

Do něj proti Slavii, na rozdíl od utkání ve skupině, kde to bylo špatné a s velkým respektem, již kluci nastoupili s mnohem větší dávkou sebevědomí, a i výkon odpovídal účastníkovi finále. Se Slavií odmakali celý zápas, nastřelili čtyř, gólmán v naší brance vytahovali neskutečné zákroky, aby nakonec Sigma prohrála 0:1 gólem dvě minuty před koncem. Nutno ovšem uznat, že Slavia byla lepší, na celém turnaji opravdu nejlepší a stala se zaslouženým vítězem.

Naše Sigma vybojovala nádherné 2. místo a Adam Proniuk se stal s 10 brankami nejlepším střelcem celého turnaje.

Semifinále

Sigma – AC Sparta Praha	1:1	Zifčák
p.k. 5:4 proměnili: Proniuk, K.Judas, Foukal, Řezníček, Zifčák		

Finále

Sigma – SK Slavia Praha	0:1	
-------------------------	-----	--

Konečné pořadí:

1. SK Slavia Praha
2. **SK Sigma Olomouc**
3. AC Sparta Praha
4. FC Zbrojovka Brno
5. FC Slovan Liberec
6. FK Příbram
7. Bohemians Praha 1905
8. 1.FC Slovácko
9. FC Baník Ostrava
10. FK Dukla Praha atd.



Sestava Sigma:

Mazur Pavel, Urbančík Aleš – Foukal Vojtěch, Györe Matyáš, Judas Kryštof, Knebl Tomáš, Pavlíček Vítězslav, Pícha Kryštof, Proniuk Adam, Řezníček David, Sovík Štěpán, Šembera David, Šimek Jakub, Táborský Marek, Třeštlík Michal, Zapletal Jakub, Zifčák Martin.

Trenéři: Kalina Ondřej, Drexler David

SK Sigma Olomouc U14

Velmi úspěšný rok prožila parta kluků ročníku narození 2003, která přešla z kategorie mladších žáků a malého hřiště do kategorie U14 starších žáků a začala poznávat úskalí a náročnost velkého fotbalu, který je už bude provázet snad až do pozdních let jejich fotbalové kariéry. Ve spolupráci se školou a nově vzniklou regionální fotbalovou akademií se klukům podařilo připravit ideální výukové a tréninkové podmínky. Proto bych chtěl připomenout jejich cestu sezónou 2016/2017 a nejvýraznější týmové úspěchy.

„Sigma U 14 vyhrála mezinárodní turnaj v Brně“

Ve velmi kvalitně obsazeném turnaji, kde startovala nejužší mládežnická špička Českých a Slovenských mužstev doplněná zahraničními mužstvy Tottenhamu Hotspur a Life Academy London. V základní skupině kluci nejprve zdolali v úvodním utkání Žilinu 1:0, pak následovala remíza 0:0 se Slávií Praha a v závěrečném utkání, které jim zajistilo prvenství ve skupině přehráli 7:0 RFA Jihlava.

Nedělní den jsme nejprve zvládli zvítězit 1:0 čtvrtfinálové utkání s RFA Pardubice. V semifinálovém utkání jsme díky výbornému prvnímu poločas, který jsme vyhráli 4:0, zvládli postoupit přes RFA Karviná a ve finále nás čekalo rozhodující utkání opět s pražskou Slávií. Finálový zápas nabídl nadprůměrný žákovský fotbal opravdu špičkové úrovně. Individuální průnik Šípa, který krásnou přihrávkou přes vápno nachystal vedoucí gól pro Uriču nám zajistilo poločasové vedení 1:0. Prostřední část utkání měla více ze hry Slavia a několik slibných příležitostí, ale zastavila velmi dobře fungující obrana nebo brankář Vítek. Tři minuty před koncem dotáhl jednu z brejkových situací do zdárného konce Šíp a střelou do prázdné branky potvrdil, že nejvyšší žákovský turnaj v dané kategorii pořádaný v ČR ovládne v roce 2017 SK Sigma Olomouc. Konečné pořadí mužstev a videa z utkání: www.primatorcup.com



„Tým SK Sigma U 14 vyhrál Magic Cup Šumava“

Tým SK Sigma Olomouc U 14 startoval jako dvojnásobný vítěz na 5. ročníku Magic Cupu Šumava. Naším starším žákům se opět herně dařilo a na mezinárodním turnaji obsadili první místo. Útočník Matěj Hadaš byl s 8 góly nejlepším střelcem turnaje.

Utkání ve skupině

SK Sigma Olomouc - Cobras Ottawa 4:1, SK Sigma Olomouc - FK Jablonec 9:0, SK Sigma Olomouc - Spartak Trnava 2:1

Semifinále

SK Sigma Olomouc - Slovan Liberec 5:0

Finále

SK Sigma Olomouc - Spartak Trnava 3:0.

„Tým SK Sigma U 14 vyhrála na mistrovství ČR titul!“

Druhý mistrovský titul získal v tomto soutěžním ročníku tým SK Sigma Olomouc U 14. Po moravském prvenství je naše čtrnáctka také šampionem České republiky. Ve finále Sigma porazila pražskou Slavii. Republikové finále starších žáků U 14 se hrálo v Praze na stadionu Aritmy na 2 x 35 minut. Tým SK Sigma Olomouc zvítězil dva nula, když v každém z poločasů skóroval útočník Jáchym Šíp.



Na závěr chci poděkovat všem hráčům za vzornou reprezentaci školy, RFA Olomouckého kraje, klubu SK Sigma Olomouc a především sebe sama jako týmu, který si získal respekt a uznání velmi mnoha trenérů a dalších lidí, kteří se pohybují ve světě mládežnického fotbalu. Přejí všem ať do nového školního a fotbalového roku vstoupí se stejnou chutí a dravostí a zpřijemní si ho dalšími úspěchy, které jim jsou odměnou za vynaloženou píli a úsilí v tréninkovém procesu.

David Čech

Základní škola Olomouc Heyrovského 33 školní rok 2017/2018

ředitel školy Mgr. Oldřich Anděl

zástupce ředitele pro I. stupeň - Mgr. Anna Příkrýlová

I. stupeň	TU	učebna	kabinet
1.A	PaedDr. Dana Bouzková	ŠD203	ŠD
1.B	Mgr. Hana Lipovská	ŠD208	ŠD
1.C	Mgr. Dagmar Švestková	ŠD207	ŠD
2.A	Mgr. Monika Babičková	137	131
2.B	Mgr. Ivetta Krhovská	139	131
2.C	Mgr. Kateřina Dubanská	ŠD204	ŠD
2.D	Mgr. Kateřina Navrátilová	136	131
3.A	Mgr. Jarmila Drápalová	315	328
3.B RvJ	Mgr. Ivana Rozsivalová	321	328
3.C	Mgr. Jiří Štrajt	306	328
4.A	Mgr. Simona Trávníčková	230	142
4.B RvJ	Mgr. Ivetta Ženožičková	316	142
4.C	Mgr. Lenka Těthalová	211	142
4.D	Mgr. Sandra Podhorná	320	142
5.A	Mgr. Ivana Hlaváčová	310	309
5.B RvJ	Mgr. Markéta Skácelová	322	309
5.C	Mgr. Marie Lipowski	313	309
5.D	Mgr. Květuše Korčáková	319	309
5.F FST	Mgr. Radek Patsch	311	309

zástupce ředitele pro II. stupeň Mgr. Ludmila Balíková

II. stupeň	TU	učebna	kabinet
6.A RvTv	Mgr. Lucie Reichová	204	329
6.B RvJ	Mgr. Jana Manová	214	212
6.C	Mgr. Kristýna Kynclová	210	207
6.D RvTv	Mgr. Alena Pirklová	116	140
6.E	Mgr. Vladimíra Ráčlová	215	329
7.A RvTv	Mgr. Jana Vařková	221	330
7.B RvJ	Mgr. Petra Doskočilová	222	213
7.C	Mgr. Vilém Figalla	219	140
7.D RvTv	Mgr. David Čech	209	140
7.E	Mgr. Kateřina Malinová	130	213
8.A RvTv	Mgr. Eva Dembická	326	207
8.B RvJ	Mgr. Iva Frýbortová	138	213
8.C	Mgr. Dagmar Krylová	220	229
8.D RvTv	Mgr. Ondřej Kalina	206	208
9.A RvTv	Mgr. Monika Swaczynová	308	307
9.B RvJ	Mgr. Marcela Zouharová	314	330
9.C	Mgr. Michala Navrátilová	305	329
9.D RvTv	Mgr. Jana Svobodová	205	229

Netřídni učitelé	kab.		
Mgr. Veronika Austová	213	Mgr. Libor Kalas	140
Mgr. Zdenka Cafourková	207	Mgr. Michaela Konečná	229
Mgr. Hana Della Santa	212	Mgr. Eva Langerová	208
Mgr. Olga Doubová	208	Mgr. Hana Peřinová	212
Mgr. Libuše Drkulová	131	Mgr. Vítězslav Řepka	307
Mgr. Karel Dvořák	208	Mgr. Silvie Svobodová	307
Mgr. Kateřina Dzurjaníková	329	Mgr. Jana Trněčková	140
Mgr. Milan Hampel	307	Mgr. Jan Wossala	207

Školní poradenské pracoviště

- personální obsazení viz. webové stránky školy

Školní družina

- oddělení a personální obsazení viz. webové stránky školy

pracoviště ZŠ Čajkovského

I. stupeň	TU	učebna	kabinet
1.E	Mgr. Olga Shaaban Zemčáková	E26	24
1.F	Mgr. Dana Veselá	E23	24
2.E	Mgr. Jitka Ševčíková	E25	24
2.F	Mgr. Lucie Valušová	E21	24
3.E	Mgr. Jitka Berková	E22	24
4.E	Mgr. Ivana Burianová	E32	24
5.E	Mgr. Veronika Bartálová	B32	24
	Mgr. Marie Stavínová		24

Ahoj!

Jmenuji se Yuliia a jsem z Ukrajiny. Přestěhovala jsem se do Olomouce a zde jsem začala chodit do ZŠ Heyrovského. Když jsem šla poprvé do školy, tak jsem se moc bála. Měla jsem strach, že nebudu rozumět českému jazyku, a že nebudu mít kamarády.

Nic jsem nevěděla o českém jazyce. Ale výborná paní učitelka mi pomohla a vše, co jsem potřebovala v 5. třídě, mě naučila. A tak jsem se krok po kroku lepšila v češtině. Udělala jsem velkou a těžkou práci a rychle jsem si našla nové kamarádky. A tak jsem si pomalu na školu začala zvykat. Také jsem zažila hodně zajímavých zážitků.

Nakonec mám nejlepší kamarádku a jsem dobrá v češtině, která byla ze začátku velmi těžká.

Děkuji za přečtení,

Yuliia Yankevych a Anna Doležalová



**Pozor, nový objednávací
(přihlašovací + odhlašovací)
terminál u kanceláře školní
jidelny! Info postupně
na webových stránkách školy.**



Organizace školního roku 2017/18

Začátek školního roku 2017/18	pondělí 4. září 2017
Podzimní prázdniny	čtvrtek 26. října a pátek 27. října 2017
Vánoční prázdniny	sobota 23. prosince 2017 - úterý 2. ledna 2018
Vyučování po vánočních prázdninách začne	středa 3. ledna 2018
I. pololetí ukončeno	středa 31. ledna 2018
Jednodenní pololetní prázdniny	pátek 2. února 2018
Jarní prázdniny	pondělí 5. března - neděle 11. března 2018
Velikonoční prázdniny	čtvrtek 29. března a pátek 30. března 2018
II. pololetí ukončeno	pátek 29. června 2018
Hlavní prázdniny	sobota 30. června - neděle 2. září 2018
Začátek školního roku 2018/19	pondělí 3. září 2018

My jsme on-line a vy?



Informace o aktuálním dění ve škole vám nabízí naše webové stránky www.zsheyrovskeho.cz



Sledujte i aktuální zpravodajství ze ZŠ Čajkovského na našich webových stránkách **ODL. PRACOVISTĚ ČAJKOVSKÉHO**



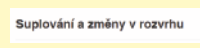
Informace především pro rodiče – žákovská knížka on-line, změny rozvrhů apod. najdete na www.skolaonline.cz



Využíváte možnosti pohodlně přihlašovat a odhlašovat obědy on-line nebo sledovat, zda si dítě oběd vyzvedlo? Více informací ve školní jídelně a na www.strava.cz



Na facebook ZŠ Heyrovského Olomouc se dostanete i bez vlastního facebookového profilu – jednoduchým prokliknutím z našich webových stránek. Sledujte nás!



Aktuální informace o změnách rozvrhu pro žáky 2. stupně můžete bez přihlášení a hesla sledovat na www.zmeny.cekuj.net

Občasník Základní školy Heyrovského

Základní škola Olomouc, Heyrovského 33, 585 758 030, e-mail: heyra@volny.cz

Redakce: na zpracování tohoto čísla se podíleli: autoři příspěvků a Mgr. Ludmila Balíková.

Grafická úprava a tisk: KartoTISK s.r.o. Šumperk, Žerotínova 48/2075